DECRETA CONGREGATIONIS OCTAVÆ GENERALIS.

Decretum 1. in MS. sess. 41.

NSTITVTI sunt, iuxta formulam cap. 7. §. 72. Deputatorum Ordines duo ex omnibus Assistentijs. Prior, vt cum P. Generali secerneret ex varijs cum Prouinciarum, tum priuatorum postulatis, quæ tractanda in Congregatione, quæue ad Generalem remittenda, quæ demùm reijcienda viderentur. In quem electi fuerunt pluribus suffragijs P. Thomas Reyna Prouincialis Siciliæ, P. Florentius de Montmorency Rector Duacensis, P. Stephanus Carlet Assistens Galliæ, P. Petrus Gonzalez de Mendoza Assistens Hispaniæ, P. Ioannes de Mattos Assistens Lusitaniæ.

Electio Deputatorum pro seligendis.

In posteriorem Deputatorum Ordinem, pro examinandis detrimentis, quæ passa est

Electio Deputatorum pro detrimentis.

Societas, lecti sunt ex Italia P. Franciscus Piccolomineus Prouincialis Neapolitanus, ex Gallia P. Bartholomæus Iaquinotius Rector Diuionensis, ex Germania P. Gosvvinus Nickel Rector Dusseldorpiensis, ex Hispania P. Franciscus Pimentel, ex Lusitania P. Nunius da Cunha.

Decretum 2. in MS. sess. 42. 43. 44.

Electio Assistentium.

VLtimo die quatridui, ad capiendas informationes pro electione nouorum Assistentium destinati, electus est ad plura medietate suffragia Assistens Italiæ P. Thoma Reyna Prouincialis Siciliæ, tertio scrutinio: Germaniæ P. Florentius de Montmorency Rector Duacensis, tertio scrutinio: Galliæ P. Bartholomæus Iaquinotius Rector Diuionensis, primo scrutinio: Hispaniæ P. Petrus de Mendoza Prouincialis Castellæ, primo scrutinio: Lusitaniæ P. Nunius da Cunha, secundo scrutinio. Tum, vocatis ad Congregationem Secretario Societatis, cum Procuratore Chilensi, quæsitoque Procuratoris Generalis morbo impediti suffragio, electus est ad plura medietate suffragia Admonitor P. Io: Stephanus Menochius Prouincialis Romanus secundo scrutinio.

Electio Admonitoris.

Electio Deputatorum.

Vt esset facilior, breuiorque tractandorum in Congregatione decisio; censuit Congregatio, instituendas esse varias Deputationes, ad ea discutienda priùs, quæ postea forent à Congregatione decidenda, relicta

ea-

earum distinctione, ac deputandorum electione, arbitrio P.N. Generalis: fueruntque huiusmodi Deputationes omninò vndecim. Scilicet sex ad recognoscendas Constitutiones, Regulas, Decreta, Formulas, & Ordinationes, tum impressas, tum scripto transmissas: vt, si quæ dubia occurrerent, explicarentur, & defectibus adhiberentur remedia: vna ad spiritualem profectum promouendum: vna item ad excitandum zelum animarum in Missionibus, alijsque Societatis ministerijs: duæ ad fouenda studia literarum, tum superiorum, tum humaniorum: vltima ad conformandam rerum temporalium administrationem. In has verò Deputationes, præter paucos alijs addictos muneribus, Patres omnes Congregati distributi sunt.

Decretum 3. in MS. sess. 47.

Professi quatuor Votorũ pro officio Procuratoris.

VIsum est Constitutionibus, & menti S. Ignatij congruentius, vt quatuor Votorum Professi non fungantur ordinariè Procuratoris munere: neque sit in arbitrio Prouincialium in eo, prout libuerit, dispensare: quod à quibusdam Prouincijs postulatum fuerat. Quia tamen magna est plerisque in locis idoneorum Coadiutorum Spiritualium penuria; commendandum putauit Congregatio P. Nostro, vt, quandiù durabit hæc necessitas, Prouincialibus hanc dispensationẽ petentibus facilem se præbeat.

Decretum 4. in MS. seß. 50.

De dissoluendis aliquibus Collegijs Prouinciæ Romanæ.

QVod Prouincia Romana proposuerat de tribus Collegijs, Spoletano, Sorano, & Montis Sancti dissoluendis, censuit Congregatio, de duobus postremis rem arbitrio P. Nostri committendam: vt, post pleniorem informationem, tentatis remedijs, quibus ea Collegia, si fieri potest, ad commodum statum perducantur, auditisque tandem Assistentibus, id statuat, quod è re Societatis fore videbitur: vitata semper Principum, & Ciuitatum offensione, & Societatis inuidia. Quod maximè curandum erit in Collegio Sorano, ob antiqua, & æterna memoria dignissima, Boncompagnæ familiæ in Societatem beneficia. Spoletanum verò maior pars retinendum censuit.

Decretum 5. in MS. seß. 52.

Idem pro Prouincia Neapolitana.

ET cùm propositum esset simile postulatum Prouinciæ Neapolitanæ, designataque sex Collegia dissoluenda (nimirum Capuanum, Salernitanum, Amantheanum, Adriense, Paulense, Bibonense, cum Residentia Monopolitana in spem futuri Collegij admissa) eandem potestatem P. Nostro, cum ijsdem cautionibus Congregatio fecit: nisi, quod maior pars censuit retinenda esse Collegia Capuanum, ac Salernitanum, nec alia simul dimittenda, sed sensim, captatis occasionibus.

Decretum 6. in MS. seſſ. 54.

CIrca numerum Profeſſorum ad Congregationem Prouincialem vocandorum, quem aliquæ Prouinciæ augeri petierant, ne Rectorum multitudo antiquiores Profeſſos, vt fieri ſolet, excluderet; cenſuit Congregatio, nihil innouandum.

Numerus Profeſſorum non augendus pro Congregatione Prouinciali.

Decretum 7. in M.S. ſeſſ. 55.

AVdita informatione circa poſtulatum Prouinciæ Lugdunenſis, de Domo Profeſſa Gratianopolitana in Collegium ſaltem inchoatum commutanda; cenſuit Congregatio, eius rei poteſtatem R.P. Generali faciendam.

Domus profeſſa Gratianopolitana commutanda in Collegium.

Dec. 8. in M.S. ſeſſ. 56.

QVamuis dubium id eſſe non poſſet, cenſuit tamen Congregatio apertius declarandum, aliquibus id petentibus, munus docendi Grammaticam, & literas Humaniores, eo fine & modo, quo, apertis ad maiorem Dei gloriam, & proximorum ſalutem ſcholis, eas docendas ſuſcepit Societas; proprium eſſe ipſius miniſterium, non certo temporis ſpatio, nec certis perſonis addictum, ſed quandiu Superioribus in Domino videbitur, etiam à Sacerdotibus, atque etiam Profeſſis, exercendum.

Munus docendi Grammaticam, & Humaniores literas, proprium Societatis.

Decretum 9. in M.S. ſeſſ. 57.

QVod petebatur, vt vij, qui abſolutis ſtudijs Societatem inierunt, & in alijs miniſterijs probati ſunt, antequam promoueantur

Qui in Societatem ingrediuntur abſolutis ſtudijs, non tenentur ad tertium annum.

tur ad gradum, mittantur ad Domum tertiæ probationis, vel in Collegijs secedant ad aliquot menses, colligendi animi causa, Congregatio non censuit exigendum: sed satis esse, si, quæ iam constituta sunt, & ex vsu Societatis promotioni ad gradus præmitti solent, exactè seruentur.

Decretum 10. in M.S. sess. 59.

Congregationes Prouinciales congregentur, vt moris est, etiam posito Breui Pontificio de cogenda Congregatione Generali.

VT satisfaceret aliquorum dubitationi, declarauit Congregatio, Constitutionem Summi Pontificis de Congregatione Generali cogenda quolibet nouennio, non impedituram, quominùs Congregationes Prouinciales etiam cogantur more solito quolibet triennio: tum ob alias causas, tum vt videatur, an sit expectandum nouennium ad cogendam Generalem. Quod si visum erit expectandum; tunc Congregatio Prouincialis, quæ tertia erit post vltimam Generalem, Deputatos eliget, cum suo Prouinciali Romam venturos.

Decretum 11. in M.S. sess. 64.

Enitendum per P. Generalem, vt nostri remoueantur à cura Monialium.

QVamuis non sit opus nouo Decreto, vt Societatis à cura Monialium immunitas, Constitutionibus satis firmata, commendetur P. Nostro; quia tamen munus ordinarij earum Confessarij, Nostri, qui sunt in Vrbe Carpensi, subire coacti sunt à Sacra Congregatione Cardinalium Sanctæ Inquisitionis; enixè rogãdum censuit Congregatio, vt illud onus, adeò alienum ab Instituto nostro,

quàm

quàm prudentissimè, ac fortissimè poterit, excutere omninò conetur.

Decretum 12. in M.S: sess. 65.

CVm Reuerendiss P. F. Thomas Turcus, Magister Generalis Venerabilis Ordinis Prædicatorum, in Generalissimo Capitulo, ad plurima, & maxima eius Ordinis in Societatem nostram vetera merita, illud nouissimum, pro sua in nos beneuolentia singulari, adiecerit, vt & Societatem vniuersam, & singulas eius personas, non sine honorifico testimonio, omnibus caritatis, ac venerationis officijs, suis Religiosis colendam districtè præceperit; decreuit Generalis Congregatio, vt quod iam à P. N. Generali piæ memoriæ Mutio ordinatum fuit, id nunc totius Societatis sensu, & authoritate districtiùs præcipiatur. Vt scilicet Nostri omnes, vbique gentium, de Venerabili Ordine vniuerso, de sanctis eius institutis, eximia doctrina, ac præclarè gestis, cum ea commendatione priuatim, ac publicè loqui, cum eisque peramanter agere, & mutuæ hospitalitatis, ceterisque omnibus caritatis officijs, certare studeant, eo cultu ac veneratione, quæ & minimam hanc nostram Societatem decet, & religiosissimæ familiæ, natu ac dignitate maiori, maximè debetur.

De signis beneuolentiæ, & caritatis exercendis erga Patres Ordinis Prædicatorum.

Dec. 13. in M.S. sess. 65.

DEinde cùm recitatum esset edictum, ante duos circiter annos à Venerabili

Aguntur gratiæ Ordini Patrum Cassinensium Congregationis Italiæ, pro beneficio in Societatem collato.

Congregatione Cassinensi, per occasionem Comitiorum, vulgatum, & iam tum à P.N. Generali piæ memoriæ Mutio Societati vniuersæ communicatum, ad beneficij memoriam, simulque grati animi, & mutuæ in religiosissimos illos Patres caritatis, ac venerationis vicem, ad omnes Socios transmittendum: quo edicto Societatis existimationem libello quodam sub nomine (vt quidem ipsi, & nos pariter opinamur, mentito) D. Constantini Cassinensis Monachi & Abbatis edito, insigniter læsam dolent, simulque damnata suppositi authoris leuitate & audacia, suum de Societate honestissimum iudicium nobis pariter, ac ceteris omnibus contestantur: Censuit Congregatio, huiusmodi sensum, ac iudicium Venerabilis Ordinis, singularis beneficij loco habendum, colendumque esse. Decreuitque, nomine totius Societatis, hanc illi viciſſim gratiam cum summa amoris significatione referendam: vt tũ ipsis, tum ceteris quibuscumque testaretur, planè ab initio nobis persuasum esse, eiusmodi traductionem Societatis ab eius Ordinis, qui & religiosissimus est, & optimè semper de ipsa meritus, sensu ac pietate omninò alienam fuisse:

Dec. 14. in M. S. sess. 68.

ACtum est, postulantibus pluribus, de noua Decretorum editione: qua, reiectis, quæ sunt superflua, vel reformata, aut etiam

abrogata; ceteris verò certo materiarum ordine ad normam Constitutionum collocatis; commoditati pariter, & doctrinæ legentium consuleretur.

Nihilominus communi consensu probatum est responsum Patrum Deputatorum. Scilicet, cùm noua illorum editio curabitur; retinenda quidem esse Decreta, sicuti nunc edita sunt, propter vtilem, & gratam notitiam rerum in singulis Congregationibus Generalibus gestarum: addendas tamen in fine, vel ad marginem cuiusque Decreti, citationes aliorum Decretorum, quæ de ijsdem rebus in alijs Congregationibus factæ sunt, mutando, derogando, extendendo, &c. Immò eiusmodi Indiculum quàm primùm conficiendum esse, vnde iuuari interim possint legentes.

Liber Decretorũ aliarum Congregationũ, retinendus pro vt iacet

Dec. 15. in M. S. sess. 70.

QVæsitum, & agitatum est diù: An statuenda sit pœna Superioribus localibus, qui, sine facultate Prouincialis, aut probabili causa, notabili summa æris alieni grauauerint Domum: in qua pœna ne R. quidem P. Generalis dispensare possit: & quæ tandem esse debeat. Et, an similis pœna constituenda sit Prouincialibus grauantibus Domos, & Collegia pluribus personis, quàm pro tempore alere possint?

Censuit verò Congregatio, non statuendam quidem de nouo certam pœnam cul-

Non est statueda pœ-

pæ,

na, infligenda Superioribus grauantibus Collegia ære alieno, sed sit in arbitrio P. N. Generalis.

pæ, quæ poteſt eſſe admodùm varia: Verùmtamen P. Noſtro ſummopere voluit commendatum, vt, pro ſuo in Societatem affectu, eiuſmodi Superiores incurioſos, & negligentes, vel etiam prodigos rei familiaris Collegiorum, ac Domorum, quę Chriſti pauperum eſt patrimonium, & à qua etiam res ſpirituales, & bonus Societatis ſtatus, ac progreſſus tantopere pendet; impunitos eſſe minimè patiatur: ſed Prouincialium, (vel, in grauioribus cauſis, ſuo ipſius) iudicio pœnam irroget non imparem culpæ, iuxta Dec. 82. Congr. 7.

Quod ipſum deinde intellectum voluit etiam de Prouincialibus, ſi ipſorum culpa aliquod eiuſmodi acciderit rerum temporalium detrimentum.

Dec. 16. in M. S. ſeſ. 73.

De promouendo Græcarum literarum ſtudio.

DIu actum eſt de ineunda ratione excitandi in noſtris Collegijs ſtudium Græcarum literarum. Et, quamuis enituerit ardens multorum Patrum deſiderium, ac prudens zelus ſubleuandi eiuſmodi ſtudia, decretis aliquibus remedijs oportunis, cuiuſmodi multa à Patribus ad Humaniores literas Deputatis, alijſque Congregatis ſolerter excogitata fuerint, & in medium allata.

Cenſuit nihilominùs Congregatio, nihil aliud decernendum, quàm enixè commendandum P. Noſtro, vt hanc curam promouendi literas Græcas, in quibus tantum eſt adiumenti ad omnes, quas profitemur, diſci-

pli-

plinas capeſſendas, atque tradendas, tantum luminis ad Sacrorum Voluminum explanationem, tantum pręſidij ad hęreſes expugnandas, tantum noſtræ Societatis decoris & ornamenti, ſimulque gloriæ Chriſti, & Eccleſiæ Catholicæ; non in minimis ſuæ prouidentiæ partibus collocet. Et Superioribus tum localibus, tum Prouincialibus mandet, vt, quidquid hac de re in Ratione ſtudiorum, pręſertim pro noſtrorum Scholarium inſtitutione, præſcriptum eſt, eò curioſiùs exigant, quò alicubi incurioſiùs præſtari conſueuit.

Dec. 17. in M. S. ſeß. 76.

DVo totidem Prouinciarum contraria postulata coniunctim propoſita ſunt: vnum, vt praxis à Patribus Noſtris, Claudio, & Mutio obſeruata (non admittendi Noſtros ad Profeſſionem, priùs quàm annum trigeſimum tertium expleuerint) Congregationis Decreto firmaretur: alterum, vt tolleretur, ac deinceps liceret id tempus Profeſſione anteuertere. Et, recitatis vtriuſque poſtulati rationibus, vna cum Patrum, pro Ordinationibus non impreſſis Deputatorum, iudicio; Congregatio, eiuſmodi iudicium ſequuta.

Approbatur praxis anni 33. ſine noua obligatione pro Profeſſione.

Decreuit, eam praxim deinceps retinendam: ita tamen, vt ea ætas non ſit conditio neceſſaria ad valorem Profeſſionis. Et, quàmuis fuerit interceſſum, & quæſtio biduo agitata; iterùm tamen Congregatio voluit, eam praxim ſuo Decreto firmandam.

Ni-

Nihilominùs, cum postera die adhuc dubitaretur, cuiusmodi Decreto fuisset ab aliquibus suffragatum: num statuenti, & ad modum legis perpetuæ obliganti; an verò solùm approbanti eam consuetudinem, sine noua obligatione, veteri Ordinationi adiecta, sententijs per breues clausulas repetitis; Placuit maiori parti, eiusmodi Decreto solùm approbari eam consuetudinem, citra nouam obligationem, & Patri N. commendari.

Dec. 18. in M. S. sess. 77.

Pater Ferdinandus de Mendoza, primus electus Bœticæ.

CVm pridie ex Hispania ad Congregationem Generalem venisset P. Ferdinandus de Mendoza, Præpositus Domus Professæ Hispalensis, primus Electorum à Congregatione Prouinciali Bœticæ: in cuius locum (quod tẽpore opportunæ profectionis, ægritudine legitimè impeditus iudicabatur) subrogatus fuerat Substitutorum primus P. Ioannes de Armenta Rector Collegij Malacitani, qui Congregationi Generali tres iam menses interfuerat; Pater Noster, neutro interim admisso, retulit ad Congregationem, suo & PP. Assistentium iudicio, videri vtrumque, siue ex iure, siue ex æquitate, admittendum. Ceterùm videret Congregatio, quid decerneret? Quę, omnium quidem suffragijs P. Nostri & Patrum Assistentium iudicium approbauit: verùmtamen censuit, rem posteà à Patribus, ad recognoscendas formulas Deputatis, maturè examinandam, & tandem à Con-

gre-

gregatione certi aliquid statuendum: ne in posterum expensæ, vna cum laboribus, & periculis duplicentur. Ambo itaque admissi sunt

Decretum 19. in M.S. sess. 82.

De electione Assistentium extra Congregationem Generalem.

PLurium Prouinciarum postulatum fuit: Vt, iuxtà intellectum Constitutionis *P. 9. c. 5. §. 3.* Assistentes in locum demortuorum eligendi à P. Generali, non ante nominentur, quàm consulti Prouinciales non modò non repugnauerint, sed omninò approbauerint electionem, vel omnes, vel maior pars: quia, si antè moneantur, vel etiam à suis Prouincijs euocentur; non videtur constare libertas approbationis.

Et nihilominùs, postquàm fuit totis ferè tribus sessionibus de intellectu prędictæ Constitutionis & Decretorum præclarè disceptatum; obtinuit sententia: Non esse derogandum consuetudini, à pluribus Generalibus vsurpatæ, monendi Assistentes in locum deficientium eligendos, priùs quam consulti Prouinciales approbauerint electionem: sed eandem consuetudinem Patris nostri arbitrio, ac potestati permittendam esse.

Decretum 20. in M.S. sess. 84.

Non electo Superiore, loco eius Minister.

AD propositam quæstionem; Ad quem pertineat Vicaria administratio Collegij, vel Domus, quando, mortuo Rectore, vel Præposito, nec nominato Superiore, aditus ad Prouincialem facilè haberi non potest; Congregatio, sequuta iudicium Patrum, ad

reco-

recognoſcendas Conſtitutiones Deputatórum,ſtatuit,ſicut abſente,ita etiam moriente Superiore alicuius loci, huius curam ad Miniſtrum pertinere, etiam in Domibus Profeſſis,quamuis ipſe Profeſſus non ſit. Licere nihilominùs Superiori, cùm Domo, aut vita excedit,alium nominare,qui eam curam habeat,ſi Prouincialis citò moneri non poſſit, aut alia grauis cauſa id ſuadeat.

Decretum 21. in M.S. ſeſſ. 84.

Obſeruetur Decretum 7. Congregationis Septimæ.

VNdecim omninò Prouinciarum,multorumque priuatim Patrum Profeſſorum, poſtulatum fuit: vt VII Congregationis Generalis Decretum 27. de operimento capitis Fratrum Coadiutorum ab hac Congregatione,non tantùm omnimodam firmitatem, ac robur acciperet; ſed etiam ad vſum reuocaretur. Quod vbi relatum eſt,in primis recitato aliquot Patrum Deputatorum in vtramlibet propoſiti partem ſcripto, atque iudicio, quæſitum eſt: Num videretur hac de re ſecretis ſuffragijs decernendum;an verò,ſententijs de more in commune collatis? Et placuit maiori parti,iuſtis de cauſis,decerni ſecretis ſuffragijs.

Cùm verò,poſt huiuſmodi Decretum, inſtitiſſent aliquot Patres, vt, antequam res adeò grauis ſecreta ſuffragatione decerneretur,rationes ſaltem in medium afferentur,vel certè (ne quid quiſque in hac cauſa ſenſiſſet, vllo vmquàm tempore conſtare poſſet)! in-

ſcri-

ſcriptis, & ſine nomine deferrentur ad Patrem Secretarium in Congregatione recitandæ; conſtitutum eſt ſcripto intra triduum afferendas.

Quo elapſo, lectiſque vtriuſque partis rationibus; ſecretorũ ſuffragiorum plùs quàm duabus tertijs partibus decreta eſt obſeruatio, & executio eius Decreti 27.

Decretum 22. in MS. ſeſſ. 81.

OBlata quæſtione cuiuſdam Prouinciæ de vi renouationis votorum ad primam eorundem nuncupationem confirmandam.

Renouatio Votorũ poteſt habere vim primæ nuncupationis.

Viſum eſt Congregationi, firmitatem Votorum, quæ in Societate poſt biennium Nouitiatus emittuntur, & veritatem Religioſi ſtatus noſtrorum Scholarium, non eſſe ſub diſcrimine opinionum, quantumlibet probabilium, relinquendam. Atque adeò, quod olim Patres Noſtri piæ memoriæ Claudius & Mutius declararunt: vitia, quæ fortè contigerint in prima nuncupatione Votorum, ob defectus ætatis, biennij, alioſque ſimiles; ceſſantibus eiuſmodi defectibus, qualibet conſueta renouatione Votorum emendari, præſenti Decreto conſtituit. Declarans, quod in Conſtitutionibus dicitur: *Renouare Vota, non eſſe, obligatione noua ſe obſtringere, ſed eius qua obſtricti ſunt, recordari*: intelligendum eſſe (vt hactenus intellectum eſt) quando renouatio priori ſuperuenit obligationi:

non

non verò, quando nullam inuenit obligationem. Et hoc ipsum in Regulis Magistri Nouitiorum exprimendum: & ab eodem Magistro apertè explicandum Nouitijs, cùm Vota post biennium debent emittere: vt intelligant, renouationes Votorum, à se deinceps de more Societatis faciendas, habere vim primæ nuncupationis, si fortè, ex prædictis defectibus, prima Vota vim suam non obtinuerint.

Dec. 23. in M. S. sess. 77.

Conficiatur Indiculus eorum, quæ in Societate sub graui culpa, & pœna præcipiũtur.

CVm rogata esset Congregatio, vt iuberet confici, imprimique Catalogum eorum, quæ in Societate, sub graui culpa, vel pœna, præcipiuntur, vel prohibentur, vt, saltem semel in anno, prælegatur in mensa.

Censuit vtrique postulato annuendum: statimque iussit, à Patribus, ad Ordinationes non impressas Deputatis, eiusmodi Catalogum confici, à Congregatione, priùs quam dissoluatur, recognoscendum.

Dec. 24. in M S. sess. 87. & 90.

Præceptum Patris Mutij, de non procurãdis, & admittẽdis externorum intercessionibus, approbatur quoad primam partẽ.

RElata petitione cuiusdam Prouinciæ, vt præceptum P. Nostri Mutij, piæ memoriæ, de non procurandis, nec admittendis externorum intercessionibus, ad aliquas Prouincias missum anno 1643. Februarij 7. recognosceretur, eique moderatio aliqua adhiberetur: & audita Patrum ad Ordinationes non impressas Deputatorum, sententia, qui consueuerant, moderandum esse ita,

vt

vt prima eius Ordinationis pars maneret præcepto firmata: reliquæ duæ, ad præcidendos ſcrupulos, vim tantùm Ordinationis obtinerent.

Viſum eſt Congregationi, eiuſmodi præceptum non modò moderandum, verùm etiam antiquandum. Verùmtamen, cùm eſſet interceſſum; repetitis ſententijs, maiori ſuffragiorum parte, obtinuit interceſſio, & in omnibus approbatum fuit iudicium Patrum Deputatorum: vt ſcilicet prima illius Ordinationis pars maneret priſtino præcepto firmata, cui Congregatio nullum robur conferret: reliquæ verò duæ, ad præcidendos ſcrupulos, ſolius Ordinationis vim obtinerent. Cœterùm poteſtatis R. P. Noſtri fore, præceptum pro ſua prudentia, habita boni communis, locorum, ac temporum ratione, vel adſtringere, vel laxare.

Dec. 25. in MS. ſeß. 88.

DE Caſibus reſeruatis relatum eſt à Patribus, ad recognoſcendas Ordinationes impreſſas Deputatis. *De Caſibus reſeruatis.*

1. Cùm in paruis Collegijs, aut Reſidentijs, in quibus quatuor, aut quinque morantur ex Noſtris, difficile ſit Confeſſario, ſaluo ſigillo, ad Superiorem recurrere pro obtinenda facultate abſoluendi à reſeruatis, ſi quando acciderent; videri conſultius, vt Confeſſarius Pœnitentem abſoluat cum onere ſe præſentandi Prouinciali, aut alteri *Abſolutio reſeruatorum in paruis Collegijs, & Reſidentijs.*

 Su-

Superiori, si breuì sit in eius Collegium, aut Domum discessurus. Atque hoc Responsum Congregatio sua authoritate firmauit.

Absolutio reseruatorum pro Superioribus localibus.

2 Quod in Ordinationibus dicitur: Idē esse seruandum Confessarijs Superiorum localium, si quando (quod Deus auertat) in aliquem casum reseruatum inciderent; videri magnum onus, nec satis eiusmodi Superioribus esse prouisum, aut sigillo, si Prouinciali se sistere teneantur, siue per se, siue per alium: & fortasse magis expedire, vt hoc onus differatur in tempus, quo Superior loco mouebitur.

His in consultationem adductis, diuque agitatis; magis placuit Congregationi, liberam potestatem absoluendi Superiores locales à reseruatis committi à Prouinciali vni ex Confessarijs Collegij, aut Domus, quem ipse designauerit.

Absolutio pro Prouincialibus.

3 Id quoque, quod eodem loco dicitur: Idem seruandum esse Confessarijs Prouincialium, cùm præsens non esset is, qui ad eum finem à Generali esset destinatus: Vix videri in praxim reduci posse, sine periculo violandi sigillum, aut sine maximo onere Prouincialis, si Generali, per se, vel per alium, sistere se teneatur. Ideòque tutius fore, facultatem absoluendi Prouincialem à reseruatis Socio ipsius absolutè concedere.

Quod quidem Deputatorum iudicium Congregatio sua authoritate sanciuit.

Dec.

Dec. 26. in MS. sess. 88.

Aguntur gratiæ Patribus Cassinensibus Cõgregationis Lusitaniæ pro beneficio in Societatẽ collato.

NVper à Patribus Societatis in Lusitania degentibus ad Generalem Congregationem transmissum fuit exemplum cuiusdam Decreti, editi à Reuerendissimo Abbate Generali, & admodùm Reuerendis Definitoribus religiosissimæ S. Benedicti Congregationis Lusitanæ in Monasterio Tibanensi, die 29. Octob. 1645. ad hoc specialiter congregatis. In quo, postquàm summum studium erga Societatem professi sunt, ac testati in historia Benedictina, Lusitano idiomate nuper vulgata ab admodùm Reuerendo Magistro Frate Leone à S. Thoma eiusdem Congregationis Monaco, quædam referri ex existimato Constantino quodam Caietano, quæ à Venerabili Cassinensi Congregatione, vt Societatis existimationi contraria, ita minùs probabilia, quàm fides historica postulat, publico Decreto iudicata sunt: eadem ipsi à primo authore sine fundamento vulgata aut recogitata, & minùs consideratè à secundo relata, certè à communi suæ Congregationis sensu prorsùs aliena, declarant. Quibus auditis, censuit Congregatio, in primis, Venerabilibus illis Patribus, totique religiosissimo cœtui, quàm maximas gratias haberi agique oportere, quòd æquitate, ac charitate, religiosissimo Ordine planè digna, bonam Societatis existimationem, etiam aduersùs suos ipsorum

alumnos, defendendam susceperint. Deinde huius quoque recentis beneficij notitiam publico Decreto ad omnes Socios tum hodiernos, tum posteros, transmittendam: vt, & quantum sanctissimo Ordini Societas debeat, intelligant vniuersi, & omnibus charitatis, ac venerationis officijs, parem illi gratiam referre contendant.

Dec. 27. in MS. sess. 89.

In qualibet fundatione Collegij viginti saltē alantur.

DEcretum, quod sessione 67. P. Nostro proponenti conficiendum, Congregatio commisit, quo remoueatur Nostrorum offensio, si quando in acceptandis Collegijs vetus formula quintæ Congregationis, vt neque antea, ita deinceps non obseruetur: & hac saltem temporum conditione Pater Noster vtatur vt regula, sessione 70. relatum ad Congregationem, ab eaque approbatum, huiusmodi fuit.

Quandoquidem Collegia minora, ex formulā in V. Congregatione decreta, subductis Scholaribus, qui ex formula secundæ Congregationis in eisdem institui iubebantur, vt Præceptoribus, & Operarijs succedere possent ad operis perpetuitatem, non plures ferè alere posse oportebat, quàm viginti: iamque singulæ Prouinciæ habent maiora Collegia, in quorum Seminarijs earumdem Scholares simul commodiùs, & vtiliùs instituuntur; visum est Congregationi, non fore contra vetera Decreta, neque contra bonum com-

commune, si deinceps admittantur aliqua Collegia, in quibus viginti saltem Socij degere commodè, ac sustentari possint. Excipiuntur Indicæ, & Transalpinæ regiones, de quibus nihil adhuc præscribendum videtur.

Dec. 28. in MS. sess. 92.

EX responsis à Patribus Deputatis ad Formulas, relatum est de modo eligendi Vicarium, viuente adhuc Generali.

In casu impotentiæ Generalis, iudicium de eligendo Vicario spectat ad Assistentes.

Primùm quidem, cùm possit accidere, vt Generalis, propter grauem ægritudinem aut senium, factus sit inutilis ad Societatis gubernationem, adeò, vt rebus sui muneris vacare non possit, nec aliquando vacaturus speretur: & interim tamen Vicarium sibi substituere aut non possit, aut nolit. Cui periculo non satis videtur consultum, si Vicarius possit eligi à Prouincialibus cum approbatione duorum Præpositorum localiũ, vel Rectorum vniuscuiusque Prouinciæ per literas, pluribus suffragijs: quòd nec Prouinciales absentes facilè scire statum Generalis, nec à se inuicem dissiti, sine alicuius prærogatiua proponendi, eligendum, petendi, recipiendique suffragia (quorum nec definitus est numerus) & electum declarandi, eam tractationem inchoare possint, nedum perficere.

An proptereà videretur decernendum, vel declarandum spectare ad Assistentes, qui omnium optimè nosse possunt statum Ge-

neralis, iudicare, Vtrum ſit eligendus Vicarius, & eundem monere, vt eligat, ſi poſſit, niſi id ſua ſponte faciat. Vtque in re tanti momenti conſultum ſit bono publico: & ne, ob defectum capitis, totum corpus Societatis detrimentum patiatur; ad Formulam iuramenti, quo Aſſiſtentes ſe obſtringunt, ſi accidat aliquid ex ijs, quæ ſufficiunt ad Præpoſitum ſuo officio priuandum, ſe fideliter Societati denunciaturos; addendum eſſe: idem facturos, ſi ob grauem morbum, aut ſenium Generalis, ſit eligendns Vicarius.

Decreuit Congregatio, Aſſiſtentium eſſe iudicare, quando ſit ſubſtituendus Vicarius Generali adhuc viuenti, ſed inutili ad Societatis gubernationem: ipſumque Generalem monere, vt eligat, ſi poſsit, niſi ſponte id faciat. Ceterùm nihil, hac de cauſa, ipſorum iuramento addendum.

Dec. 29. in MS. ſeſſ. 57.

Cetera ad electionem Vicarij pertinentia Definitoribus, paulò poſt electis, commiſſa ſunt.

De electione Vicarij, data impotentia Generalis.

DEfinitores porrò, approbante Congregatione, cenſuerunt, in prædicto caſu eligendum eſſe Vicarium, iuxtà Formulam eligendi ipſum mortuo Generali. Quod non obſcurè ſignificatur Conſt. p. 8. cap. 4. lit. A. Et quamprimùm ab eodem Vicario, conſultis Aſsiſtentibus, debere moneri Socie-

cie-

cietatem de ſtatu Generalis, & exquiri ſuffragia Prouincialium, & duorum Præpoſitorum localium, vel Rectorum, vniuſcuiuſque Prouinciæ in Europa, quatuor Votorum profeſsione antiquorum: ex quibus ſuffragijs appareat, quid maior pars cenſeat eſſe faciendum pro bono Societatis. Literæ verò Prouincialium, ac duorum illorum Superiorum, aperiendæ erunt à Vicario, coram omnibus Aſsiſtentibus, & Secretario Societatis. Eodem tempore, ipſi Aſsiſtentes dabunt ſua ſecreta ſuffragia: &, omnibus lectis, atque inter ſe collatis ſuffragijs, fiet quod maior pars iudicauerit. Intereà verò Vicarius iam electus Societatem gubernare debebit, eo prorsùs iure, quod in officio ipſius continetur.

Dec 30. *in MS. ſeſſ.* 44.

An eligendi ſint Deſinitores.

VT breuiùs expedirentur quæ tractanda ſupererant, actum eſt de eligendis Deſinitoribus, ad res determinandas, quas eis Congregatio ſpecialiter committendas iudicaret. Et ſequenti die, ad plura medietate ſuffragia, decretum eſt, eligendos eſſe Deſinitores decem numero, binos ſcilicet ex ſingulis Aſsiſtentijs.

Dec. 31. *in MS. ſeſſ.* 93.

Deſinitorũ electio.

ET quidem ex Italiæ Aſsiſtentia electi ſunt primo loco P. Franciſcus Piccolomineus Prouincialis Neapolitanæ, ſecundo *P.* Valentinus Mangionius: ex Germa-

niæ P. Odoardus Knottus Prouincialis Angliæ, & P. Gosvvinus Nickel Rector Dusseldorpiensis: ex Galliæ P. Bartholomæus Iaquinotius, & P. Stephanus carlettus, ille nouus, hic vetus Assistens: ex Hispaniæ P. Franciscus Aguado, & P. Petrus de Auiles Prouincialis Bœticæ: ex Lusitaniæ Pater Nunius da Cunha, nouus Assistens, & P. Hieronymus Vogado Prouincialis Lusitaniæ, singuli ad plura medietate suffragia, petita etiam ab absentibus, causa ægritudinis, & secundo scrutinio, præter P. de Auiles, qui electus est primo.

Dec. 32. in MS. sess. 97.

Potestas Definitorum.

ACtum deinde est de potestate illis danda. Et placuit, dari plenam, iuxtà Formulam, & Decreta Quartæ Congregationis Generalis: vt scilicet omnis quæstio à Congregatione illis commissa, & omnis intercessio (siue vna, siue duæ fierent) ab illis terminarentur: ijs exceptis, quæ pertinent ad Constitutiones, & magna collegia dissoluenda.

Dec. 33. in MS. sess. 97.

Declaratio, validitatis cuiusdam Professionis

ROgata Congregatio, vt declaret, quid sentiendum sit de valore Professionis alicuius: qui, cùm sibi conscius esset, se non impleuisse trigesimum tertium annum ætatis, id vel non interrogatus, vltrò non aperuit, vel interrogatus, dissimulauit.

Censuit, Professionem quidem in vtroque euen-

euentu fuisse,ac fore validam: eiusmodi tamen defectus non debere à P.Nostro impunitos dimitti.

Dec.34. in MS. sess.97.

Professio in manibus Prælati externi inualida.

ROgata vlterius,vt declararet: An sit valida Professio emissa in manibus Prælati,cui honoris causa Prouincialis id detulit: cum ipse præsens esset, vel præsentes alios Professos haberet.

Iudicauit Congregatio,nullius esse valoris, ob defectum potestatis in admittente: quia facultas Prouincialibus delegata, ex Generalium intentione, non semel eorumdem responsis expressa, non extenditur ad hunc casum.

Dec.35. in MS. sess.99. & 103.

De ætate in admittendis ad Societatem,& Vota simplicia.

CVm esset postulatum, vt Congregatio declararet: An ætas quindecim annorum ad probationem, & septemdecim ad Vota simplicia Societatis,ita sit necessaria; vt si quis absque dispensatione Generalis, ante completum decimumquintum ad Probationem,& decimumseptimum ad Vota, admittatur; Probatio, & Vota sint irrita: Post quæstionem, varijs vtrinque sententijs sapienter agitatam.

Admissio in Societatem, sine dispensatione, ante 15.annũ, & emissio Votorũ ante 17.annos expletos,inualida.

Tandem longè maior Patrum numerus in eam iuit sententiam, vt Congregationis authoritate definiatur id,quod pluribus iam Generalium responsis declaratum fuit: Probationem inchoatam ante decimumquintum,

tum,& Vota emiſſa ante decimumſeptimum annos expletos, minimè rata eſſe, nec ſufficere, vt vouens cenſeatur verè Religioſus.

Prouinciales non poſſunt admittere, nec cōcedere vota, niſi quis expleuerit annum 15. & 17. reſpectiuè.

Et tamen, cùm aliquis Patrum interceſſiſſet, iterumque hac de re diu diſceptatum eſſet; abrogato præcedenti Decreto definitiuo, conſtitutum eſt in poſterum, vt Prouinciales, ſine Generalis diſpenſatione, non habeant facultatem admittendi ad Probationem ante quindecim: nec ad Vota Societatis ante ſeptemdecim expletos annos: ita, vt irritum ſit, defectu poteſtatis, quidquid contrà fuerit factum.

Dec. 36. in MS. ſeſſ. 104.

Indicenda ſunt ſuffragia pro Rege Catholico

CVm aliqui Patres propoſuiſſent cōſiderandum: Num indicenda eſſent ſuffragia pro Rege Catholico, eique nomine Congregationis agendæ gratiæ ob magnos ſumptus, quos fecit, facitque in dies in Indicis Miſſionibus; Cenſuit Congregatio, vtrumque cumulatè præſtandum.

Dec. 37. in MS. ſeſſ. 104. 123.

Relata à Patribus Deputatis pro ſtudijs ſuperioribus.

A Patribus Deputatis pro ſtudijs ſuperioribus plura relata ſunt: ex quibus quæ proximè ſequuntur Congregatio ipſa conſtituit.

De dando ſuffragio circa mediocritatem.

1 Vt Examinarores ad Profeſſionem ſuo in ſuffragio explicent: An ſaltem mediocritatem attingant illi, qui non habent tantum doctrinæ, quantum neceſſarium eſt ad Profeſſionem quatuor Votorum. Vt videant

deant Superiores, num habenda ſit ratio aliorum talentorum.

2 Quod dicitur in formula iuramenti eorumdem Examinatorum de doctrina neceſſaria ad Philoſophiam ac Theologiam cum ſatisfactione docendam; intelligendum eſſe in ijs locis, in quibus eſt idoneorum auditorum ac diſputantium concurſus. *De iuramēto circa aptitudinem legendi.*

3 Vt nemo deinceps cenſeatur habere doctrinam neceſſariam ad Profeſſionem quatuor Votorum, qui non tulerit quatuor Examinatorum tria ſuffragia clara, & minimè dubia. Totidemque requirantur, vt Auditores Theologiæ à ſecundo ad tertium, & à tertio ad quartum annum pergere poſſint. Nam, vt à primo ad ſecundum tranſeant, duo ſufficient. *De approbatis ad Profeſſionem, et ad Theologiam.*

Tria ſequentia à PP. Definitoribus decreta ſunt, & à Congregatione approbata.

4 IN examine ad Profeſſionem aſſignandæ ſunt Theſes à Superiore cum Præfecto, ex inſtructione 9. §. 3. & præſcribendi quatuor menſes, vltra quos examen non differatur, tàm ijs, qui in quarto Theologiæ anno verſantur, quàm ceteris, qui poſt abſoluta ſtudia, ante ingreſſum, aut poſt alias in Societate occupationes, examen ſubeunt. Quòd ſi intra præfinitum hoc tempus quatuor menſium non fiat examen, *De Theſibus aſſignandis pro examine ad Profeſſionem.*

Con-

Concluſiones mutandæ erunt ab eodem Superiore cum Præfecto ſtudiorum. Singuli autem, licèt non neceſſariò à ſingulis, examinandi ſunt tàm in Philoſophia, quàm Theologia, quando de vtraque Theſes habent.

Prouinciales ſtatuant circa Patres, qui iudicio Examinatorum non ſuperāt mediocritatem in Theologia.

5 Ad dubitationem: An Prouinciales poſſint, inconſulto Generali, ſtatuere, vt Theologi in eo ſtudio progrediantur, quando mediocritatem, Examinatorum iudicio, non ſuperarint, modò præclara in ijs ad gubernandum, aut concionandum talenta eluceant.

Cenſuere PP. Definitores, Prouinciales id poſſe cum ijs, qui mediocritatem attigerint, & talenta eiuſmodi præclara habuerint. Si autem alterum iſtorum deſit, non poſſe diſpenſare, ex Decreto 33. Congregationis VII. Itaque & de mediocritate doctrinæ conſtare debet iudicio Examinatorum, & de excellentia talenti iudicio Conſultorum, & aliorum grauium virorum, quos in conſilium adhibere tenetur, iuxtà §. 8. reg. 19. Prouincialis in Ratione ſtudiorum.

De ſuffragijs pro Metaphyſicis.

6 Ad ſeruandam per omnes Prouincias vniformitatem in examine Metaphyſicorū, PP. Definitores iudicarunt, quinque in poſterum de eorum doctrina iudicium ferre debere, iuxtà Rationem ſtudiorum: & tria ſuffragia neceſſaria fore, vt ad Theologiam Scholaſticam admittantur.

Dec.

Dec.38. in MS. seß. 106.107.112.

EX ijs, quæ ad profectum in Spiritu Deputati PP. proposuerunt, hæc censuit Congregatio.

De spiritus augmento.

1 Commendandum P. Nostro, vt, quomodo iudicauerit in Domino expedire, per Prouinciales vrgeat Executionem eorum, quæ de spiritualibus Exercitijs quotannis per octiduum obeundis constituta sunt.

Prouinciales promoueant Exercitia spiritualia.

2 Ne Superiores locales ab ijs obeundis immunitatem dare possint: & soli Prouinciales rationes audiant, quibus aliquis videatur excusandus.

Superiores locales non possint in eis dispensare.

3 De lectione spirituali, nihil quidem communi Decreto addendo ad illum quadrantem, quem Congregatio VII. illi pariter, ac præparationi futuræ meditationis, præfiniuit. Ceterùm ad Superiorum prouidentiam spectare eos dirigere, quibus non satis eo Decreto consultum videatur.

De lectione spirituali.

4 Vt, ad fouendum in Fratribus Coadiutoribus spiritum Orationis, puncta matutinæ Meditationis illis omnibus breuiter dentur à Præfecto rerum spiritualium, vel ab alio à Superioribus designato.

Puncta Meditationis pro Fratribus.

Dec.39. in MS. seß. 106.

AD quæsitum illud: An sit ferendum, quod alicubi permittitur, vt aliqui degant in aliqua Domo vel Collegio, hoc solo nomine, quòd soluunt quantum necesse est ad ipsorum sustentationem: cùm interim

Qui degũt in Collegijs, non soluant quod necessarium est pro sua sustentatione.

ex-

excludantur alij digniores,& vtiliores.

Censuit congregatio, hunc morem à P. Nostro omninò corrigendum.

Dec.40.in MS sess.113.

Iudicium ferendum ab Examinatoribus linguarum Indicarum.

POstulante P. Procuratore Goanæ Prouinciæ, Congregationis authoritate decretum est, quod P.N. Mutius fel.mem. eidem Prouinciæ iam concesserat: Vt Examinatores de linguis Indorum iurati ferant iudicium de ipsarum peritia, sufficienti ad Professionem.

Dec.41.in MS.sess.115.

Commutatio Legatorum.

AD postulatum, Vt non liceat Superioribus, seu Localibus, seu Prouincialibus, vti facultate commutandi legata, vel etiam à viuentibus donata, de qua est mentio in Comp.Priuil.Ver. Commutatio. §.4.

Respondit Congregatio, vsum eius facultatis Generali reseruandum.

Dec.42.in MS.sess.116.

Impedito electo, eligitur alius vltimo loco substituendus.

AD quæstionem: An mortuo, vel legitimè impedito, & declarato, durante Congregatione Prouinciali, aliquo ex electis pro Congregatione Generali, eligendus sit alius, præter tres substitutos.

Censuit Congregatio, eligendum alium, postremo loco substituendum.

Dec.43.in MS.sess.116.

Triennium Superiorum localium.

DE altera quæstione, huic tempori, quo, ex nupero Summi Pontificis Breui, Præfecturæ certo temporis spatio definitæ sunt,

sunt,sanè opportuna. Quando incipiat officium Rectoris,vel Præpositi? cùm hoc Iure nostro non sit constitutum: Ius verò Commune hac parte non facilè accommodetur Societatis vsui,qui etiam non satis constans hactenus fuit: Statuit Congregatio, officium,& authoritatem Superiorum localium, atque adeò triennium *Præfecturis* definitum inchoari à die authenticæ renuntiationis ipsorum in Collegio,vel Domo,quibus præficiuntur: siue ipsi præsentes sint, siue absentes.

Dec.44.in MS. sess.121.

Rogata Congregatio, vt statueret, Confirmationem priuilegiorum Societatis, suo nomine,per *P*.N. cum expedire iudicauerit,à Sede Apostolica postulandam;id enixè *P*. Nostro commendatum voluit. *Petenda cõfirmatio Priuilegiorum à Sede Apostol.*

Dec.45.in MS. sess.121.

Rogata iterum, vt P. Nostro committeret,quod Congregatio Septima Decr. 99. commisit Prædecessori, de præscribenda formula modoque instituendi Informationes; hoc similiter voluit *P*. Nostro commendatum. *Præscribenda forma pro informationibus.*

Dec.46. in MS. sess.125.

Rogata vlteriùs, vt censeret, Num præstaret,vacante Generalatu, Vicarium habere potestatem dimittendi è Societate Professos, & Formatos: Censuit esse è re Societatis, vt Vicarius talem habeat potesta- *Vicarius potest dimittere Professos, & Formatos.*

ſtatem, qua, ex cauſis grauiſſimis, & ad plura cum Aſſiſtentibus ſuffragia, vti poſſit. Eamque proinde vi præſentis Decreti illi communicat.

Dec. 47. in MS. ſeſſ. 125.

Martyrologium legatur mane.

CVm eſſet poſtulatum, vt Martyrologium deinceps non veſperi, ſed mane legeretur ad menſam: vt Sacerdotes tempori intelligant, quomodo ſit ordinandum Officium: Statuit Congregatio ita faciendum.

Dec. 48. in MS. ſeſſ. 125.

Procurator Generalis ſupra numerum.

PRopoſitum eſt Congregationi, vt cenſeret: Nùm procurator Generalis in Congregatione Prouinciali actiuum ſuffragium habere debeat ſupra numerum; Cenſuit, habere debere tale ſuffragium, & tali modo.

Dec. 49, in MS. ſeſſ. 125.

De officio duplici S. Patris Ignatij.

ROgata deinde, vt decerneret ſupplicandum ſuo nomine Summo Pontifici, vt iuberet, Sanctum Patrem Ignatium Officio duplici coli in Eccleſia vniuerſa: Decreuit ſupplicandum.

Dec. 50. in MS. ſeſſ. 126.

Cum Sũmo Pontifice pro tuendis Priuilegijs.

EXpoſuit Prouincia Poloniæ, Noſtros, qui in eo Regno verſantur, in ſuis miniſterijs impediri à quibuſdam Epiſcopis: neque permitti, vt Immunitatibus, & Priuilegijs à Sede Apoſtolica Societati conceſſis vtantur, ſicut in alijs Regnis. Et ſubinde poſtulauit, vt nomine Congregationis liceret P. Noſtro agere cum Summo Pontifice,

ad

ad hæc impedimenta, quantùm fieri poterit, amolienda: Censuit Congregatio annuendum postulato: atque hoc negotium P. Nostro commendandum.

Dec. 51. in M. S. sess. 126.

DEmum rogata Congregatio, vt in gratiam Missionum Indicarum, ex omnibus Superioribus Residentiarum, quas alicubi vocant, Doctrinas, ei, qui primariam Prouincialis iudicio designandam, administrat, liceret adesse Congregationi Prouinciali, annuendum censuit. Et cum eadem gratia peteretur Superiori totius Missionis Hollandicæ; eandem similiter concessit. Ita tamen, vt vterque supernumerarius sit, quando iure antiquitatis interesse non possunt.

Superiores Residentiarum Missionum Indicarum, & Hollandicæ in Congregatione Prouinciali interueniant.

Dec. 52. in M. S. sess. 128.

Quæ sequuntur Decreta à Patribus Definitoribus confecta sunt, & à Congregatione approbata.

DVbitatum fuit: Quid censendum de ijs, qui impediti ne venire possent ad Congregationem Generalem, postea, cessante impedimento, veniunt: licet Prouincialis cum Substitutis in eorum locum, discesserit Romam?

Iudicati impediti, nec ad Congregationem Generalem, nec Prouincialem, nec Procuratorum admitti possunt.

Censuere Patres Definitores, in casu proposito, Prouincialem cum suis Consultoribus, qui aderunt, & ceteris omnibus præsenti-

tibus, qui in Congregatione Prouinciali ius suffragij habent; ad plura suffragia iudicare debere, an impedimentum sit legitimum, & an congruum tempus sit ad hoc ipsum iudicium ferendum, vt iter in Vrbem tempestiuè possit institui: excluso semper in hac deliberatione eo, de cuius impedimentis agitur, iuxtà Congregationis Prouincialis Formulam, §. 10. & in posterum eo etiam, qui proximè subrogandus est, si prior ille impeditus censeatur. Cui iudicio sic facto acquiescendum est: ita vt ijs, qui ea ratione iudicantur impediti, nihil iuris reliquum sit ad Congregationem Generalem, aut Procuratorum: ex eadem Formula, §. 41. & 13. Quod de Congregatione etiam Prouincialium intelligendum est, vt scilicet ij, qui prædicto modo censentur impediti; omni iure excidant ad eam accedendi: & si re ipsa veniant; admitti non debeant.

Dec. 53. in MS. sess. 128.

AD dubitationem: Vtrum Procuratores Indiarum, qui in Prouincijs Lusitaniæ, & Bœticæ commorantur, admittendi sint ad Congregationem Prouincialem, pro Generali futura conuocatam, si Professi sint, & in dictis Prouincijs, si ex eis essent, suffragij ius haberent, & in suis itidem, si adessent.

Procuratores Indiarũ, in Lusitania, & Bœ-

Censuere PP. Definitores, Procuratores Indiarum, eo solùm nomine, quòd Procuratores sunt, ad Congregationem Prouincialem

tem in Prouincijs Lusitaniæ, & Bœticæ pro Generali futura conuocatam, minimè admittendos esse, iuxtà sensum Formulæ Congregationis Prouincialis, §. 5. At si contingat, Procuratores eiusmodi Professos esse quatuor Votorum, & ratione antiquitatis habere ius suffragij in illis Prouincijs, si ex ijs essent, & in suis etiam, si adessent; admittendos ad Congregationem Prouincialem, etiam pro Generali futura coactam, ex eiusdem Formulæ, §. 8. qui propterea cum 5. non pugnat.

tica quand. admittend. in Congregatione Prouinciali.

Dec. 54. in M.S. sess. 128.

PEtitum est, vt declaretur: An, & qualem facultatem habeant Prouinciales in suis Prouincijs, ex vi muneris, faciendi contractus in bonum Prouinciæ, vel Collegiorum, aut Residentiarum suarum.

Facultas Prouincialium quoad contractus.

Censuere PP. Definitores, Prouinciales facultatem habere faciendi contractus in bonum Prouinciæ, vel Collegiorum, aut Residentiarum in suis Prouincijs: & sic intelligendam Regulam Prouincialis 9. At, quamuis id validè possint; nullo tamen modo facere debere, contradicente, aut etiam inconsulto Superiore locali, nisi vrgens necessitas contrarium suaderet: in quo casu monere debebunt Generalem, quas ob causas id fecerint.

Dec.55.in M.S.seß.128.

AD propositum, vt P.Noster adsciscat, loco Coadiutoris temporalis, Sacerdotem, qui adstet ad eius ianuam pro admittendis ijs, qui cum eo agere volunt.

Non est addendus Socius Sacerdos Patri Nostro.

Patres Definitores censuerunt, omnino rem hanc iudicio, ac voluntati P.Nostri relinquendam. At, quoniam institit, vt mentem suam Definitores aperirent; Iudicarunt, videri sibi nullam esse causam, cur fieret ista mutatio, quæ secum etiam aliqua afferre posset incommoda. Posse tamen P.Nostrum, quoties visum fuerit, vti opera Sacerdotis alicuius in ijs, quæ oportuniùs tali personæ committenda iudicaret.

Dec.56.in M.S.seß.128.

De remouēdis Nostris à negotijs secularibus.

AD obtinendum, vt Nostri à negotijs secularibus, etiam cognatorum, & propinquorum, abstineant; Definitores censuerunt, Prouinciales, sub cuiusque loci visitationem, monere debere P. Nostrum, si quempiam huius culpæ reum deprehenderint: & quid in remedium, pœnamue, constituerint. Et rogandum, vt primo quoque tempore remoueantur, quos huiusmodi negotijs implicitos esse constiterit.

Dec.57.in M.S.seß.128.

Reuisores, & Substituti Secretarij habent vocem passiuā in suis Prouincijs.

VIsum est, Reuisoribus generalibus concedendum, vt in sua ipsorum Prouincia passiuam vocem habeant in electione pro mittendis ad Congregationem Generalem.

Quod

Quod idem, à paritate rationis, dicendum est de Substitutis, & alijs omnibus, qui Romæ toti Societati operam nauant, & ex alia Prouincia assumpti sunt.

Dec. 58. in M.S. seß. 128.

De dimissis quando denuò admittuntur.

IS qui sine culpa, & sine vlla penitus causa, è Societate expulsus est, ita, vt inualida sit dimissio; in pristinum statum absque Nouitatu restitui debet. Si autem valida dimissio sit, & qui dimittitur solutus est Votis; non nisi post expletum biennium ad vota admittendus est, quamuis in Probationibus dispensare cum illo possit Prouincialis, iuxta Ordinat. General. c. 1. § 2.

Dec. 59. in M.S. seß. 128.

De Eleemosynis pro Collegijs.

QVod habetur Ordinat. General. cap. 1. §. 14. Collegia, quæ possunt alere 12. Scholares, non posse admittere eleemosynas; desumptum est ex Constit. p. 4. cap. 2. §. 6. vbi solùm dicitur, ob populi ædificationem nec petendas eleemosynas, nec illas, aut dona vlla admittenda. Ad quem finem ædificationis, Congregatio 3. Dec. 25. declarauit, tam intelligentiam, quàm praxim Constitutionis exigendam esse. Cui declarationi standum est: nec censendum, per Ordinationem, obligationem aliam, quàm simplicis Constitutionis, inductam.

Dec. 60. in MS. seß. 128.
Pro remedijs subleuandæ Domorum, & Collegiorum inopiæ. PP. Definitores approbarunt sequentia.

Numerus Sociorum designandus in quolibet Collegio iuxta statum temporalem

VT numerus in posterum admittendorum ab adm. R.P. N. determinetur, considerato cuiusque Prouinciæ statu temporali: immo, vt nulli in aliquibus Prouincijs ad tempus admittantur, si id Sua Paternitas, omnibus perspensis, expediens, aut necessarium fore, iudicabit.

Seruetur Decretum 82. Congregationis VII.

2 Vt seruetur Decr. 82. Congr. 7. Ne Coadiutores quartam partem in Collegijs, in Domibus verò Professis ne tertiam partem excedant: & potius adhibeantur famuli, quam præscriptus ille numerus excedatur. Interim verò, donec ad hanc Regulam veniatur, nulli Coadiutores admittantur.

Prouinciales habeant descriptum numerum Sociorũ, qui supra vires Prouinciæ aluntur.

3 Prouincialis habeat numerum Sociorum, qui in sua Prouincia reperiuntur supra numerum eorum, qui ex reditibus, & ordinarijs eleemosynis ali possunt; vt supernumerarios istos per Collegia, & Domos distribuere queat, proportione (quantum fieri poterit pro cuiusque loci facultate) seruata. In primis autem tentanda sunt omnia, vt ne Seminaria, cum irreparabili Prouinciarum damno, ruant in peius. Iuuentur autem, quantum fieri potest, vel ijs applicando

No-

Nostrorum legitimas, & alia Prouincialis dispositioni permissa; vel contributione aliorum Collegiorum, vel alia ratione, iuxtà Decr. 18. Congr. 6. Nominatim verò exonerentur, submouendo, personas, ad propria eorum ministeria absolutè non necessarias.

4 Superiores locales, & Procuratores, quando suo singuli defunguntur officio, coram Successore, & Ministro Domus, aut Collegij, rationem domesticæ œconomiæ reddant, & suo chirographo signent, quantum acceperint, quantam Successori rem tradant; atque hanc etiam Successor sua manu confirmet, iuxtà Ordinationem P. Mutij bon. mem. ad Prouincias transmissam 31. Martij, anno 1640.

Redditio rationum per Superiores, & Procuratores.

5 Postremò fiat hac de re Instructio, adm. R. P. N. iudicio comprobanda, & communicanda Prouincijs, vt Congregatio hanc faciendam censuit.

Fiat Instructio.

FINIS.

DECRETA
CONGREGATIONIS
NONÆ
GENERALIS.

Prorogatio Congregationis.

CVm indicta fuisset Congregatio ad 8. Decembris, necdum Patres Prouinciæ Toletanæ, Castellanæ, ac Lusitanæ, constituto die aduenissent, sicut nec Viceprouincialis Angliæ; habita inter aliquos Patres consultatione, iuxtà §.3. officij Vicarij Generalis, visum est, quatuor alijs diebus exspectandum. Quare inchoata est tantùm Congregatio die 13. Decemb. an. 1649.

Decretum 1. *in MS. Act.* 5.

Electio Præpositi Generalis.

DIE 21. Decemb. quæ fuit D. Thomæ Apostolo sacra, cùm esset plena, & legitima Congregatio, quamuis adhuc PP. Lusitani, & Viceprouincialis Angliæ desiderarentur, post expensum ritè integrum quatriduum in dandis, & accipiendis informatio-

tionibus, electus est in Propositum Generalem P. Franciscus Piccolomineus, Prouincialis Prouinciæ Venetæ, primo scrutinio, ac promulgatum Decretum à P. Florentio de Montmorency Assistente Germaniæ, & defuncti Generalis Vicario in forma consueta.

Dec. 2. in M.S. Act. 8.

ABsentibus Patribus Lusitanis, probauit Congregatio, quod P. Generalis proposuerat, vt, dilata Assistentis Lusitaniæ electione, procederetur ad electionem aliorum quatuor. Ideòque constituto ad capiendam informationem quatriduo, quod integrum esse debere iudicatum est, ob intercurrentem Natalis Domini, & ineuntis Anni Sancti celebritatem, Italiæ Assistens electus est P. Fabricius Bansus Prouincialis Mediolanensis; secundo scrutinio: Germaniæ, P. Gosvvinus Nickel, primo scrutinio, Galliæ, P. Franciscus Annatus, idem qui proximè officio illo defunctus erat, secundo scrutinio: Hispaniæ, P. Franciscus de Montemayor, Prouincialis Aragoniæ, primo scrutinio: omnes ad plura medietate suffragia. Qui vbi iuramentum de more præstiterunt; ad Congregationem vocati sunt Secretarius Societatis, Procurator Generalis, & Procurator Iaponiæ: itumque denuò in suffragia pro electione Admonitoris, & electus est ad plura medietate, secundo scrutinio P. Io: *Electio Assistentium quatuor, & Admonitoris.*

Ste-

Stephanus Menochius, qui iam defuncti Generalis Admonitor fuerat.

Dec. 3. in MS. Act. 8. & 9.

Deputationes variæ.

VT facilior esset, ac breuior tractandorum in Congregatione decisio, varias Deputationes institui placuit, relicta Patris Generalis arbitrio earum distinctione, ac Deputandorum electione, fueruntq; eæ Deputationes numero septem. 1. De Profectu in spiritu. 2. De Instituto, ac Formulis. 3. de Missionibus. 4. De Studijs. 5. De Paupertate. 6. De Detrimentis, & executione. Vltima, De Rebus temporalibus. Et in has Deputationes, paucis exceptis, qui alijs muneribus addicti erant, Patres omnes distributi sunt.

Dec. 4. in MS. Act. 11.

Petenda moderatio in vacatione Superiorum.

PLurium Prouinciarum Postulatum, ac desiderium fuit, nominatim Castellæ, Aquitaniæ, Neapolitanæ, Bohemiæ, Toletanæ, Aragoniæ, Austriæ, & Rheni Inferioris, vt à Sanctissimo Domino Nostro Innocentio ea saltem Decreti, ab ipso de Superiorum vacatione facti, moderatio obtineatur: vt, quod necessitas, & aliorum Ordinum vsus exigit, nobis quoque liceat è Rectoribus, ac Præpositis Prouinciales constituere. Cui Postulato ad vnum omnes, nullo prorsus dissentiente, annuendum censuerunt: & Patri Nostro enixè commendauerunt, vt, prima data occasione, eam Decreti moderatio-

tionem, non ſolùm pro Prouincialibus, ſed etiam pro Viſitatoribus à Sua Sanctitate totius Congregationis nomine poſtularet.

Dec. 5. in MS. Act. 12. 27. & 38.

ROgata eſt Congregatio, vt fortiſſimis remedijs occurreret paucorum factionibus, qui cum offenſione plurimorum, & emendicato Externorum auxilio, contra Superiorum voluntatem, nouarum Prouinciarum erectiones extorquere conantur. Cenſuit autem Congregatio factioſos eiuſmodi quales in Poſtulato exprimuntur, eſſe Societatis perturbatores, eoſque omnibus perturbatorum pœnis ſubiectos eſſe voluit, extendendo, in quantum opus eſſet, ad illos quæcunque in ſuperioribus Congregationibus aduersùs Societatis perturbatores conſtituta fuere.

Contra Machinatores nouarum Prouinciarum.

Cùmque poſtmodum poſtulatum etiam fuiſſet, vt hoc Decretum ad eos quoque extenderetur, qui per ſimiles factiones, legitimas Prouinciarum diuiſiones impedire conantur; ad iſtos quoque extendendum Congregatio decreuit.

Contra impedientes legitimas diuiſiones.

Dec. 6. in M. S. Act. 13.

CVm poſtulatum eſſet à Congregatione Decretum, quo intelligerent omnes, deſperandum ſibi eſſe de Profeſſione quatuor votorum, niſi ad præſtantem doctrinam parem virtutem adiunxerint; cenſuit Congregatio nullo eiuſmodi Decreto opus eſ-

Profeſſi ſuperent mediocritatem in virtute.

esse, cùm Constitutionibus, & Pontificum Bullis ea de re apertissimè cautum sit. In ordine tamen ad praxim, frequenter id esse Nostris inculcandum, monendosque seriò Informatores ad gradum, vt coram Deo in conficiendis Informationibus dispiciant, num is, de quo agitur, eius sit virtutis, quæ mediocritatem excedat: idem verò etiam iniungendum Prouincialibus, & Consultoribus: atque vt de hoc capite nominatim priuatis literis ad Patrem Nostrum perscribant.

In quo consistat excessus supra mediocritatem in virtute.

De illo autem excessu, in quo consistat, & & vnde dignosci possit; probauit Congregatio iudicium Deputatorum pro rebus spiritualibus: qui explicandum censuere per analogiam ad similem excessum in doctrina, iuxtà Decretum 44. MS. Congregationis Septimæ: censendum nimirum excedere mediocritatem in virtute, qui regulariter, & vt plurimum, in rebus, quæ occurrunt, operantur secundùm exigentiam virtutis, speraturque idem facturos in difficilioribus, si quæ id exigeret occasio: qui paruos defectus religiose cauent: & si quando labantur, deprehensiones, & pœnitentias libenter, atque humiliter excipiunt, & culpam emendant: qui in quotidiano virtutum exercitio, Superioribus æquè, ac domesticis satisfaciunt. Qui tales sunt, eam virtutis mensuram attigisse, quæ sufficiat ad Professionem quatuor

vo-

votorum: contrarium verò de ijs ſentiendum, qui hunc perfectionis modum non attingerit.

Dec.7.in M.S. Act.13.

QVoniam iampridem à P. Claudio bo. me. commendatum erat, vt ordinarijs Sanctorum Litanijs, quæ quotidie ex pia conſuetudine recitantur, vel Aue maris ſtella, vel Salue Regina ſubiungeretur; Congregatio, inductum hunc in Societate morem laudans, atque approbans, ad inducendam vniformitatem, ſtatuit, vt vbique Aue maris ſtella, Sub tuum præſidium, & Oratio Defende quæſumus, quotidianis Sanctorum Litanijs adiungantur.

Vniformitas in cultu quotidiano Deiparæ.

Dec. 8. in M.S. Act.14.

QVoniam pleriſque in locis, & præſertim in Domibus Profeſſis, conferentia Caſuum conſcientiæ languere videbatur, propter eorum multitudinem, qui ſe ab ea exemptos dicunt; petitum eſt à Congregatione, vt aliquo Decreto huic incommodo prouideret. Non cenſuit tamen Congregatio vllum ea de re conſtituendum eſſe Decretum, ſed Patris Noſtri ordinationem poſſe abundè ſufficere: quæ, inſiſtendo Regulis 13.14.& 15. Prouincialis in Ratione ſtudiorum, itemque priorum Generalium Reſponſis, declaret, præter eos, qui Theologiam, ac Philoſophiam actu profitentur, & eos, quos Prouincialis eximendos iudicauerit,

Conferentijs Caſuũ quinam debeãt intereſſe.

rit, nullis alijs Sacerdotibus licere, vi Regulæ, à Casuum conferentijs abesse: in eximendis verò, solius inualetudinis, vel grauis caussæ habendam esse rationem.

Dec. 9. in M.S. Act. 15.

De subrogãdis pro absentibus in Congr. Prouinc.

AD quæstionem, Quomodo intelligendum esset, quod in Formula Congregationis Prouincialis §. 12. dicitur; post electionem, neminem esse pro absente subrogandum; Congregatio respondit, de completa electione, etiam Substitutorum, intelligi debere.

Dec. 10. in M.S: Act. 15.

De renunciat. authentica Superiorum.

DEcretum 43. sess. 116. MS. Congregationis octauæ intelligendum est de ordinaria Superiorum renunciatione. In casibus verò extraordinarijs, cùm res vrget, & in loco, vbi præficiendus est Superior, fieri renunciatio non potest, ob impedimentum belli v.g. vel pestilentiæ; decreuit Congregatio satis esse, si fiat in loco, vbi maior pars subditorum fuerit: vel, si id etiam nequeat, in eo, quem Prouincialis aptiorem iudicauerit.

Dec. 11. in M.S. Act. 16.

Quid agendum si Prouincialis fiat inutilis, intra Europam.

CVm quæsitum esset, vt Congregatio declararet, quid sit faciendum, quando Prouincialis, propter ægritudinem, vel alia de causa, inutilis ad gubernandam Prouinciam redditus, Vice-Prouincialem constituere aut non vult, aut non potest; censuit, si om-

omnium Conſultorum conſenſu, vel etiam trium (quarto ſcilicet excluſo, qui de iure ſuccedere deberet, ſi is Conſultor ſit) certò, ac ſine dubitatione Prouincialis ad munus exercendum factus incapax omninò iudicetur in Prouincijs Europæ remotioribus, hoc eſt, extra Italiam, & Inſulas Italiæ adiacentes conſtitutis; Prouinciam regendam ab eo, cui, mortuo Prouinciali, de iure id competit, donec à Patre Noſtro reſponſum habeatur.

Quòd ſi Conſultores Prouinciæ, aut eorum aliqui, fortè præſentes non adſint, vbi Prouincialis tunc verſatur; ſinceram ad eos de ſtatu Prouincialis informationem mittant Prouincialis ſocius, & eius loci Superior, in quo tunc Prouincialis reperitur, vt ex ea Conſultores iudicium ferant.

Dec. 12. in MS. Act. 17.

Præcepta Superiorum durant donec reuocentur.

OCcaſione Ordinationis à P. Mutio bo. mem. ad Prouincias miſſæ 11. Iunij 1639. quæſitum eſt, an præcepta Superiorum, perſonis particularibus impoſita, mortuis, aut amotis Superioribus, durare deberent, donec à Succeſſore, vel Superiore relaxentur. Re autem diligenter diſcuſſa, cenſuit Congregatio plurimùm expedire, vt eiuſmodi præcepta perſeuerent: monendos tamen Superiores, ne facilè, ac ſine magna cauſa, talia præcepta imponant.

Cùm verò vnus de Patribus decreto inter-

tercessisset; rogatis iterum suffragijs, longè maiore eorum parte confirmatum est.

Dec. 13. in M. S. Act. 17.

Professi tenentur denunciare etiam non Professos ambientes.

VIsum est Congregationi declarandum, votum Professorum denunciandi eos, qui ambiunt, obligare ad denunciandos etiam non Professos ambientes: & ad hoc, in quantum opus esset, præsenti Decreto eam obligationem extendendam.

Sed, cùm esset intercessum contra huiusmodi extensionem, rogatis iterum suffragijs, intercessioni datum est, vt nulla fieret extensionis expressio.

Cùmque iterum intercessum esset aduersùs totum Decretum; longè maior pars censuit, illud retinendum, debereque omnes, qui Professionem emittunt, intelligere, eam obligationem illo voto contineri.

Dec. 14. in MS. Act. 18.

Vicarius in casu mortis non nominet Vicarium.

OB varia, quæ oriri possent, incommoda, Congregationi propositum fuit, num Vicario Generali præscribendum esset, vt in omnem euentum mortis, nominaret etiam ipse alium Vicarium: sed Patres in ea re nihil innouandum censuerunt,

Dec. 15. in MS. Act. 20.

Assistentes officio in defuncti locū habent in Congr. Prou.

AEquū visū est, vt Assistentes officio perfuncti in Cōgregationibus Prouincialibus suæ Assistentiæ locum supra numerum habeant, si fortè per antiquitatem non haberent; sicut de Prouincialibus in Formula dicitur.

Dec.

Dec.16. in MS. Act.21.

VIsum etiam, vt in Congregatione Generali, absente ab initio, & ante electiones, quacunque ex causa, Prouinciali aliquo; in eius locum succedat, & inter Prouinciales sedeat, qui de iure illi mortuo successederet: seruato tamen loco Prouinciali, aut etiam alteri, siue nominato ab ipso, siue de iure immediatiùs succedenti, si postea aduenerit.

De supplendo loco Prouincialis absentis in Congr.Gen.

Dec.17. in MS. Act.24.

PEtitum est, an cæcus, aut quicunq; alius, qui nonnisi aliena manu suffragium scribere potest, habendus sit legitimè impeditus à Congregatione Prouinciali. Et censuit Congregatio, hoc solo nomine, quòd quis suffragium nonnisi aliena manu scribere possit, non debere nolentem excludi: at, si talis se excuset; posse eius excusationem acceptari.

Scriptio suffragij aliena manu.

Dec.18. in MS. Act.24.

QVæsitum fuit, quænam Domus censeri debeant inchoata Collegia, quorum Superiores ius habeant ad Congregationem Prouincialem. Declarauitque Congregatio, eas tantùm Domos Collegia inchoata censeri, quæ à Patre Nostro non tantùm in spem futuri Collegij, sed etiam, quamuis ad complementum multa desint, acceptatæ sunt in Collegium, & Superiores habent à Patre Nostro, aut de expressa eius

De Collegijs inchoatis.

commissione constitutos, qui sint, & in posterum nominentur Rectores, vel etiam sint horum Vice-Rectores: Superiores autem, qui à Prouincialibus institui possunt, & amoueri, & non sunt Vice-Propositi, aut Vice-Rectores; nullum habent ius ad Congregationem Prouincialem.

Dec. 19. in MS. Act. 26.

Nihil contrarium Ritui Romano vspiā vsurpetur.

AD vniformitatem in omnibus Prouincijs obseruandam, statutum est, vt in publicis ceremonijs, in Missis, ac Vesperis, quando cantantur in nostris Ecclesijs, in Sacramentorum administratione, & in alijs Officijs Ecclesiasticis, ritus vbique Romanus obseruetur: ita, vt nihil vspiam, quod ritui Romano contrarium sit, vsurpetur.

Dec. 20. in MS. Act. 26.

De appellatione, vel recusatione in iudicio de ambitu, in Congr. Prou.

CVm postulatum esset, vt statueretur, quid agendum, si fortè in iudicio de ambitu in Congregatione Prouinciali reus appellaret ab ordinarijs Iudicibus, aut eos tanquam suspectos recusaret; Congregatio, approbans iudicium Deputatorum, censuit, quod de appellatione in Congregatione Generali §. 23. Formulæ dicitur, acquiescendum esse sententiæ sine appellatione, extendendum ad Congregationem Prouincialem: ita tamen, vt, si quis factam sibi putet iniuriam, possit postmodum apud P. Generalem expostulare, cùm Congregatio Prouincialis iurisdictionem in eum non habeat.

De

De recuſatione, ſtatutum eſt, reum audiendum, accitis in recuſatorum locum totidem ex proximè antiquioribus Profeſſis: quibus ſi videatur iuſtam cauſam recuſandi habuiſſe, ab iiſdem in cauſa ambitus iudicandum: ſin minus, reiecta recuſatione, iudicandũ à Iudicibus in Formula deſignatis.

Dec. 21. in MS. Act. 27.

VIſum eſt Congregationi, ſuo Decreto firmare, quod iam vſu receptum eſt, vt in obitu eorum, qui officio Aſſiſtentis aliquando functi ſunt, præter ſuffragia ordinanaria, tria Sacra, & tres Coronæ in tota eorum Aſſiſtentia indicantur: per reliquam verò Societatem, Sacrum vnum, & vna Corona: ſimiliter pro Secretario generali per totam Societatem, Sacrum vnum, & vna Corona recitetur: denique pro Prouincialibus in iis Prouinciis, quas gubernarunt, vnum Sacrum, & vna Corona adiiciantur. *Suffragia extraordinaria pro Aſſiſten. Secr. & Prouincialib.*

Dec. 22. in MS. Act. 22. & 34.

POſtulatum fuit, vt Congregatio explicaret, quæ, & cuiuſmodi ſint illa negotia, de quibus in Formula Congregationis Prouincialis §. 48. dicitur tractari poſſe in Congregatione Prouinciali. Sed id ſatis intelligi ex ipſa Formula, ac proinde nihil ea de re eſſe addendum, Congregatio iudicauit. *Negotia tractanda in Congr. Prou*

Dec. 23. in MS, Act. 34. 42.

RElata ſunt aliquot Prouinciarum querimoniæ aduerſus Philoſophiæ Pro- *Quærimoniæ aduerſus Profeſ-*

sores aliquos Philosophiæ.

fessores, quòd inutilibus quæstionibus tempus terant, perturbato ordine materias tractent, nimiam sibi opinandi licentiam assumant. Congregationis autem, iuxtà Deputatorum pro studijs iudicium, sententia fuit, sufficienter incommodis huiusmodi prouisum in Ratione studiorum per Regulas Præfecti studiorum, & Professorum Philosophiæ, neque aliud desiderari, præter Prouincialium, & Rectorum vigilantiam: remque hanc totam Patri Nostro plurimùm commendauit: cuius etiam prudentiæ remisit pleraque monita, quæ ijdem Deputati suggesserant, quòd nec ipsi iudicassent à Congregatione decernenda.

Dec. 24. in MS. Act. 9. 34. & seqq.

De diminuẽdo numero Præceptorũ.

DEcem Prouinciarum Postulatum fuit, vt numerus Præceptorum, & Censurarum minueretur. Re autem diligenter à Deputatis pro detrimentis examinata, & eorum iudicio Congregationi exposito; censuerunt Patres, Præcepta toti Societati communia, quæ nempe ex Decr. 23. (in MS. sess. 77.) Congreg. 8. typis mandata sunt, abroganda non esse.

Idem iudicium fuit de quatuor alijs non impressis. Quorũ primo præceptum P. Claudij de doctrina circa delectationem veneream deliberatè quæsitam, extenditur ad deliberatè admissam. Secundo vetatur, ne quis vlla ratione procuret impedire executio-

tionem Decreti de pileo Coadiutorum. Tertio, ne quis legat, aut retineat libros quosdam contra Societatem scriptos, sine licentia. Quarto, ne quis à die indictæ Congregationis prouincialis per se, vel per aliũ, directè, vel indirectè procuret, vt in Electorem, aut Substitutum pro Congregatione Generali, aut in Procuratorem, vel Substitutum pro Congregatione Procuratorum, ipse, vel alius includatur, aut alius excludatur, neque pro se suffragium ferat.

Denique in Præcepto, aliquibus Prouincijs imposito de intercessionibus externorum, quod pertinet ad illas non admittendas, expungendum censuerunt: quod vero pertinet ad illas non procurandas, ita leniri voluerunt, vt omnes intelligant, de intercessionibus tantùm ijs agi, quæ liberam Superioribus gubernationem non relinquunt.

Ex alijs Præceptis, quarumdam Prouinciarum proprijs, cùm aliqua censuissent abroganda, quædam ad Patrem Nostrum remittenda, quædam etiam relinquenda; declarauit Congregatio, non esse intentionis suæ, vt Præceptis non abrogatis vllum nouum robur ex eo accedat, quòd ab ipsa abrogata non fuerint.

Dec. 25. in MS. Act. 37.

QVoniam varijs Decretis sancita est pœna in perturbatores Societatis, rogata est Congregatio, vt, quinam cen- *Quinam censendi Perturbatores Societatis.*

ſendi eſſent tales, declaret. Et in particulari, An qui audacter contra Inſtitutum, Conſtitutiones, & Decreta obloquuntur, pro perturbatoribus habendi eſſent. Qua in re iudicium Deputatorum pro Inſtituto à Congregatione probatum fuit: videlicet, perturbatores Societatis ſine dubio eſſe, qui in Decretis indicantur, præſertim 90. MS. Congregationis V. & 14. MS. Congregationis VI. quique à Paulo V. deſcribuntur in Bulla *Quantùm Religio*: his verò adnumerandos eſſe, qui libellis ſcriptis, aut impreſſis Societatem, eiuſque viuendi, aut gubernandi modum, aut Superiores traducunt; quique ita palàm, ac paſſim de Inſtituto obloquuntur; vt cenſeri poſſint velle alios in ſuam ſententiam pertrahere.

Cùm autem vlteriùs quæſitum eſſet, quænam forma probationis requireretur, ac ſufficeret, vt quis damnari poſſet pœnis contra perturbatores impoſitis; cenſuit Congregatio, ſatis eſſe, ſi de crimine certò conſtet, iuxtà morem Societatis, in Conſtitutionibus, & in Pontificum Bullis approbatum.

Dec 26. in MS. Act. 38.

Executio vrgenda.

CVm à Congregatione poſtulatum eſſet remedium efficax ad executionem vrgendam, iudicium Deputatorum pro detrimentis, & executione ab eadem Congregatione approbatum fuit: remedium ex noua ordinatione petendum non eſſe, ac proinde

ſu-

ſupereſſe tantùm, vt P. Generalis, quod ab ipſo ſperant vniuerſi, viros ſelectos, & diſciplinæ ſtudioſos Collegiorum, & Prouinciarum gubernationi præficiat, illoſque ſua auctoritate foueat, ac defendat: remiſſos, graui pœnitentia correctos, & ante triennij finem, ſi opus eſt, exauctoratos in ordinem redigat. Idque Congregatio Patri Noſtro commendatiſſimum eſſe voluit.

Dec. 27. in MS. Act. 39.

QVorundam fugitiuorum occaſione, rogata Congregatio eſt, vt valido aliquo remedio huic malo occurreret. Re autem maturè, ac diligenter conſiderata, fugitiuos noſtræ Societatis ipſo facto excommunicatos eſſe, Congregatio voluit, & decreuit. *Fugitiui incurrunt excomm. ipſo facto.*

Dec. 28. in MS. Act. 39. & 40.

RElatum eſt probatumque iudicium Deputatorum pro Inſtituto, & Formulis, de iure Viſitatorum, quorum vnus expirauit per mortem Generalis, ad Congregationem Prouincialem: videlicet, ratione officij nullum ius ad Congregationem Prouincialem Viſitatori competere, ſecluſa Profeſſionis antiquitate: ac proinde optionem illam, de qua in Formula §. 4. antiquitatem Profeſſionis ſupponere. Et quidem, vt ingrediatur in alienam, quam viſitauit, debebit tum in illa, tum in ſua, antiquitatem habere, vt in eadem Formula §. 8. de Profeſſis alia- *De iure Viſitatoris ad Cong. Prou.*

rum Prouinciarum dicitur. Posita autem Professionis antiquitate, si velit ingredi Congregationem in aliena Prouincia, quam visitabat, ingredietur supra numerum: si redeat ad suam, & in ea saltem Professionis antiquitatem habuerit; intra numerum ingredietur.

Cùm autem aduersùs hoc Decretum aliqui Patres intercessissent; auditis Intercessorum rationibus, rogatisque denuò Patrum sententijs, Decretum plusquàm duabus tertijs suffragiorum partibus confirmatum est.

Dec. 29. in MS. Act. 41.

De Confessarijs Principum in aliena Prouincia.

MOta de Principum Confessarijs quæstione; An, & qua ratione admitti deberent ad Congregationem Prouincialem in aliena Prouincia, in qua tam Principes, quàm ipsi, ordinariè, aut ad longum tempus degunt; censuit Congregatio rem hanc totam ex talium Confessariorum ad eam Prouinciam, in qua Principes ordinariè degunt, applicatione pendere: ideòque in Formula nihil horum Confessariorum occasione esse immutandum.

Dec. 30. in MS. Act. 44.

De dimissis ex Societate.

CVm propositum esset à P. N. Generali, placeretne Congregationi declarare, per Societatem nullo modo stare, quominùs ab ipsa dimissi, post vota simplicia, ad officia, & beneficia quæcunque admittantur; Patres summo consensu omnes statuerunt, nec

nec esse, nec fuisse, nec fore vnquàm ad mentem Societatis, vt dimissi huiusmodi impediantur, quominùs officia, vel beneficia consequi possint, si alia quapiam ex causa indigui non sint: id enim à nobis exigere quod Constitutionum par. 2. cap. 3. §. 5. & seqq. circa dimittendos commendatur.

Dec. 31. in MS. Act. 44.

Querelæ ad uersùs quosdam Theologiæ Professores.

DEputatorum pro Studijs relatum est responsum ad Postulatum, quo remediũ petebatur aduersùs quosdam Theologiæ Professores, qui, omissis vtilibus, & magis necessarijs quæstionibus, minùs vtiles, minùsque necessarias sectantur: videlicet, remedium non aliunde accersendum, quàm à diligenti eorum obseruatione, quæ Ratio studiorum præscribit: ac proinde nullum ea de re nouum Decretum esse statuendum: quædam tamen in ordine ad executionem commendari posse à N. P. Generali, quorum præcipua capita suggesserunt. Et hoc totum iudicium Congregatio probauit.

Dec. 32. in MS. Act. 44. 45.

Periti linguarũ proponãtur ad Profession. quatuor Votorum.

AD promouenda humaniorum literarum, & linguarum præsertim, studia, censuerunt ijdem Deputati, præter ea, quæ hactenus in fauorem horum studiorum statuta sunt, decerni etiam posse, vt auditores Theologiæ, qui sub finem quarti anni mediocriter in Theologia profecisse inuenientur, proponi possint Patri Generali ad Profes-

fessionem quatuor Votorum promouendi, si compertum sit, iudicio Prouincialis, & Consultorum, excellere illos in cognitione linguæ Græcæ, cum sufficienti notitia Hebraicæ: sumpto (vbi minus id constaret) accurato, & non perfunctorio ea de re experimento, si illi, quorum intererit, illud subire voluerint. Quod iudicium Congregatio probauit, & Decretum 29. MS. Congregationis VI. in fauorem humaniorum literarum ad istos extendit.

Dec. 33. in MS. Act. 46.47.

Declaratio muneris ordinarij.

MVnus ordinarium, quo Congregatio VII. Decreto 72. MS. ait, applicationem fieri alicui Prouinciæ, Congregatio, probans iudicium Deputatorum, censuit, esse munus quodcunque fixum, & stabile ad eam Prouinciam, de qua agitur, propriè pertinens: & quidem à Patre Nostro impositum, siue ad definitum tempus, vt est munus Prouincialis, Præpositi, Rectoris, siue indefinitũ, quale est Lectorum Theologiæ, S. Scripturæ, Procuratoris, &c. Ceterùm insuper declarauit, absoluto munere, quod de iure, vel consuetudine præfixum terminum habet, quale est Prouincialis, Rectoris, &c. applicationem cessare: in ceteris, quibus præfixus non est terminus, applicationem durare donec de personis ea ratione applicatis fuerit aliter à Patre Nostro constitutum.

Dec.

Dec. 34. in MS. Act. 47.

CIrca Formulam eligendi Vicarium Generalem §. 1. censuit Congregatio. Primò, Nomine Professorum, qui apud Generalem fuerint, intelligi eos, qui fuerint in eadem Vrbe. Secundò, Assistentibus, si præsentes fuerint, ius competere ad electionem Vicarij, etiam seclusa Professionis antiquitate. Cùm autem vnus intercessisset contra secundam partem huius Decreti, quatenus supponebat, ius illud iam esse acquisitum Assistentibus; rogatis iterum sententijs, Decretum confirmatũ est, explicatumque intelligendum esse de iure intra numerum præfixum à Formula.

De eligentibus Vicarium.

Dec. 35. in MS. Act. 48.

QVod circa Decretum 67. M.S. Congregationis IV. declarauerat P. Vincentius Carrafa, nempe neque Vice-Propositis, neque Vice-Rectoribus ius esse succedendi in locum Prouincialis demortui; Congregatio, iudicium Deputatorum pro Instituto secuta, sua auctoritate confirmauit.

V. Propositis & V. Rectores non succedunt Prouinciali morienti.

Dec. 36. in MS. Act. 49. 52.

ROgata fuit Congregatio, vt displiceret, num Procuratoribus Indiarum præscribendus esset aliquis terminus, quo adueniente, eorum officiũ expiret, careantq; omni iure spectante ad illud. Censuit autem Congregatio, nullum talem terminum illis esse præscribendum: sed, si ex consensu Patris

De Procuratoribus Indiarum.

No-

Nostri permittantur subsistere in Europa; quamdiù substiterint, tamdiù eorum officiũ, & ius, quod habent ad Congregationem Generalem, illis concessum permanere, etiam ad plures Congregationes, nisi fortè alius eiusdem Prouinciæ Procurator aduenerit: eo enim in casu, Congregatio censuit, priorem Procuratorem debere locum cedere posteriori. Sed, cùm aduersùs vltimam hanc Decreti partem intercessum esset, quatenus per aduentum alterius Procuratoris prior non solùm ab officio, sed etiam ab omni alio iure ipsi coniuncto excludi videbatur; obtinuit intercessio, vt statueretur solùm, adueniente alio Procuratore, prioris Procurationem cessare, & omne ius, quod illi competit, vt Procurator est, abstrahendo ab omni alio iure, si quod habet.

Dec. 37. in MS. Act. 49.

Numerus Informantium ad gradum, vel gubern.

PRobauit Congregatio iudicium Deputatorum pro Instituto, & Formulis, vt numerus quatuor Informatorum, tàm ad gradum, quàm ad gubernandum, retineatur: & vt ex vno, aut altero loco Formulæ tollatur, quod de accepta à quinque, vel sex Patribus informatione, habetur.

Dec. 38. in MS. Act. 53.

Domus Prof. Toletana dissoluenda.

AVdita, ac diligenter examinata informatione circa Postulatum Prouinciæ Toletanæ de dissoluenda Domo Professa Toletana; censuit Congregatio, Postulato esse

esse annuendum,& vt,Patris Nostri iudicio, vel Collegio Toletano adnectatur,vel in secundum Collegium conuertatur.

Dec. 39. in MS. Act. 54.

RETulerunt Deputati pro Instituto iudicium suum de quibusdam Examinis, & Constitutionum locis, quibus malè intellectis impugnatores Societatis abutuntur,& quæ maioris declarationis gratia ad eos remissa fuerant:quorum iudicium in omnibus Congregatio probauit. Illa verò loca sunt, quæ sequuntur. *Explicatio locorum aliquot in Constitutionibus.*

Primus locus est Examinis cap. 4. §. 41. vbi dicitur: *Si & ipse, & Societas, vel Superior Domus, contenti fuerint, in corpus Societatis admitti poterit.* Manifestum est ex contextu, ibi sermonem esse de primis votis, quæcunque illa sint, siue Scholasticorum, siue Coadiutorum formatorum, siue Professionis, quæ initiò Societatis sæpè fiebant, exactis duobus probationis annis: vt mirum non sit, si ea votorum emissio tam vouenti, quàm Societati libera esse dicatur. §. 1.

Secundus locus est ex cap. 6. Examinis §. 8. *Coadiutores tam spirituales, quàm temporales, exacto biennio, quod experimentis, & probationibus datur, & vno adhuc anno, si scholastici fuerint (vt priùs est declaratum) si velint in Societate manere, & ipsa, vel Superior eius contentus fuerit; oblationem suam trium votorum facient, &c.* Hic locus ita intelligendus est vt §. 2.

per

per illas voces (*si velint*) conditio,& dispositio necessaria significetur, quam ab ipsis Societas exigit, vt illos ad vlteriora vota admittat. Non quòd ipsis liberum, & licitum sit nolle (si iam prima vota post probationem emiserint) sed quòd, si nolint, aut repugnent, non debeat illos Societas ad vlteriorem gradum promouere, sed vel expectare diutiùs, donec meliùs dispositi sint, vel, si ita iudicauerit, illos à se dimittere.

§. 3. Tertius locus est ex cap 7. Examinis §. 1. *Libera tamen manebit Societas, nec tenebitur ad eos admittendos ad Professionem, nec in Coadiutores formatos, & tunc ipsi etiam suis votis soluti erunt.* Sensus huius loci non est, istos, sola non admissione ad gradum vlteriorem, suis votis exolui, vt satis patet ex pluribus examinis, Constitutionum, & Bullarum locis; sed, quia Societas quos iudicat non esse vnquàm admittendos ad Professionẽ, vel vota Coadiutorum formatorum, dimittit; per dimissionem, non verò per non admissionem, illi suis votis soluti dicuntur.

§. 4. Quartus locus est in eodem cap. §. 8. vbi de Scholasticis post absoluta studia dicitur; *Examinentur particulatim ijsdem interrogationibus, & examine, quo priùs quàm ad studia mitterentur, interrogati sunt, vt pleniùs stabilitas, vel etiam mutatio, si accidißet, cognoscatur.* Putatur autem, his verbis alludi ad cap. 3. Examinis §. 14. vbi interrogatur qui admitti postulat;

Num

Num deliberatum habeat animi propositum viuendi, & moriendi in Domino cum hac, & in hac Societate Iesu: quasi perinde liberum sit Scholastico, post studia, & priora vota recedere, atque ante emissa priora illa vota. Intelligendus est autem eodem planè modo hic locus, quo de secundo dictum est: hæc enim interrogatio aliò non spectat, nisi vt Societati constet, num hic Scholasticus eam in sua vocatione firmitatem retineat, quæ vt conditio necessaria exigitur, vt ad vlteriora vota admittatur.

Quintus locus petitur ex Par. 5. Const. c. 4. §. 3. *vbi dicitur de votis Scholasticorum, ea in cuiusquam manibus non emitti*. Et ibidem lit. D. *ea vota, vt soli Deo offeruntur, ita neminem ea admittere &c.* Verùm hoc loco ideò dicuntur vota Scholasticorum soli Deo offerri, & nō homini, & in nullius manibus emitti, atque à nemine admitti; quia in illorum Formula nulla fit hominis mentio, sed ad solum Deum tota promissio dirigitur. Non tamen indè sequitur, Scholasticos edentes vota illa, in Societatem ipsam non admitti, seu non incorporari, nec ei obstringi: vti patet ex titulo eiusdem capitis, qui est: *De admittendis Coadiutoribus formatis, & Scholasticis*: & ex titulo totius illius Partis, qui est: *De ijs, quæ ad admittendum in corpus Societatis pertinent*: & mox ex c. 1. §. 1. vbi dicuntur Scholastici approbati *cooptari in corpus Societatis*, §. 5.

alijs-

alijſque locis Conſtitutionum. Præterea ex Bulla Gregorij XIII. quæ incipit, *Aſcendente Domino*, vbi dicuntur ſimiliter Scholaſtici *cooptari in corpus Societatis, eique ex parte ipſorum perpetuò obligati eſſe, &c. Societati per ea ipſa vota ſe dedicare, atque actu tradere &c. Societatem in eos, ex vi votorum, ius acquirere*: & ſimilia.

Dec. 40. in MS. Act. 55. & 56.

Quid agendum, ſi Prouincialis, vel Viſitator in Indijs fiat inutilis.

PRopter difficultates, quæ ob locorum diſtantiam oriri poſſent in Indijs, ſi contingeret, vt morbo, aut alio caſu, Prouincialis, aut Viſitator ita redditus eſſet incapax ad officij munus exercendum, vt Succeſſorem declarare aut non poſſet, aut non vellet; Congregatio, Deputatorum pro Miſsionibus iudicium approbans, quæ ſequuntur, conſtituit.

§. 1. 1 Vt, ſi de Prouinciali agatur, & ea Prouincia Viſitatorem habuerit; ille, auditis Cōſultoribus, de tota re iudicet, & de Succeſſore, via, in illis partibus ordinaria, prouideat.

§. 2. 2 Si nullus eſſet Viſitator, aut ſi Viſitator ipſe redditus eſſet inutilis ad officium exercendum; ad vtrumque hunc caſum extendatur Decretum huius Congregationis in ſimili caſu factum pro Prouincijs Europæ, ab Vrbe remotioribus: augendo tamen pro Indijs numerum eorum, qui de impedimento iudicare debebunt, vſque ad ſeptenarium: in quo ſeptenario (ſi de Prouinciali aga-

agatur) erunt Consultores Prouinciæ, & ex antiquioribus Professis præsentibus, aut viciniorибus,tot alij, quot ad explendum septenarium necessarij erunt: quot omnes Socius Prouincialis, si præsens aderit, aut, eo absente, Professorum præsentium antiquior, manere debebit: & ex septem illis,quinque saltem,Prouincialem prorsùs esse inutilem, iudicare debebunt, antequàm de Successore cogitent.

3 Si de Visitatore ageretur, Prouincialis eius Prouinciæ,in qua tunc Visitator fuerit, intra numerum septenarium continebitur (nisi fortè longissimè abesset, & periculum esset in mora) eritque Prouincialis monere ceteros: non habebit tamen in eo iudicio nisi suum suffragium,vt ceteri. Et,si quinque iudicent, Visitatorem factum esse prorsùs ad suum munus exercendum inutilem, & ille duarum aut plurium Prouinciarum Visitator fuerit; tenebuntur huic iudicio Prouinciæ omnes acquiescere. §. 3.

4 Si Prouincialis,aut Visitator,quinque minimùm suffragijs (vt dictum est) iudicatus fuerit ad munus exercendum factus inutilis; Iudices aperiant literas sequentis gubernationis, & succedat qui in illis nominatus fuerit: si verò nullæ fortè tales literæ haberentur;tunc munus Visitatoris(si de illo agitur) cesset omninò: si autem de Prouinciali agatur, Decretum 67. MS. Congrega- §. 4.

tionis IV. pro Europa factum, in hoc casu ad Indias extendatur, & succedat qui de iure succedere debebat.

Dec.41. in M.S. Act.56.

De Instructione pro administratione rerum temporaliũ.

CVm propositum esset Congregationi, placeretne confirmare, aut certè probare Instructionem pro rerum temporalium administratione, ex Decreto 60. in MS. sess. 128. Congregationis VIII. confectam; Placuit (quod etiam Deputatis pro rebus temporalibus visum est) eam, vt meram Instructionem, probare, manentibus tamen in sua vi Decretis, Ordinationibus, & Regulis, quæ in ea referuntur, aut citantur. Placuit tamen etiam maiori parti, vt quod pro Rectore §.5. de mutuo dicitur, ex Instructione tollatur.

Dec.42. in M.S. Act.57.

De tempore proponendi ad Professionẽ quatuor Votorum.

AD inducendam in Assistentijs omnibus vniformitatem, & inter eos, qui ad Professionem quatuor votorum proponuntur, quandam æqualitatem; visum est, ordinaria, & communi Assistentijs omnibus lege, seruandam à Prouincialibus esse hanc regulam: vt eos, qui studia omnia ante ingressum in Societatem absoluerunt, ad Professionem quatuor votorum, neque ante decimum annum currentem proponant, neque vlteriùs etiam eos differant: eos autem, qui studia omnia in Societate perfecerunt, neque ante decimumseptimum annum currentem proponant, neque vlteriùs item eos propo-

ne-

nere differant : reliquos denique, qui ſtudia Philoſophiæ, aut Theologiæ partim ante ingreſſum in Societatem, partim in ipſa Societate decurrerint; intra duos prædictos terminos, citiùs, aut tardiùs proponant, pro ratione annorum integrorum ; quibus ante ingreſſum illis ſtudijs operam dederint.

Dec. 43. in M.S. Act. 59.

QVoniam modum loquendi, quo vſa eſt Congregatio V. Decreto 67. M.S. dubium aliquibus inieciſſe dicebatur, An Caſus, qui in Decreto Clementis VIII. enumerantur, reſeruati eſſent in Societate; Declarauit Congregatio, tales omnes caſus eſſe, & fuiſſe ſemper ex illo tempore in Societate reſeruatos : & ad tollendam omnis dubitationis occaſionem, modum illum loquendi, tum in Decreto illo 67. MS. Congregationis V. tum in titulo *De caſibus in Societate reſeruatis*, vſurpatum, immutandum eſſe, atque emendandum : vt vbi in Decreto 67. MS. dicitur [præter reſeruatos] ponatur [reſeruari permiſſos] in titulo verò, *De caſibus in Societate reſeruatis*, vbi dicitur [omnibus Regularibus reſeruantur] ponatur [reſeruari permittuntur.

De Caſibus reſeruatis in Decreto Clementis VIII.

Cùm à Patre Noſtro propoſitum fuiſſet, num in locum P. Nicolai Zucchij, de Congregationis conſenſu abſentis, vocandus eſſet primus Subſtitutus Romæ exiſtens P. Fabius Albergatus, Rector Collegij Romani,

Subrogatus in locum abſentis ad electionem Aſſiſtentis.

eò quòd instaret electio Assistentis Lusitaniæ; re in deliberationem adducta, maior pars censuit, prædictum Substitutum in locum P. Nicolai Zuccqij aduocari debere.

Dec. 44. in M. S. Act. 62.

Electio Assistentis Lusitaniæ.

Cùm ante finem Congregationis Patres Lusitani tandem aduenissent, indicto capiendis informationibus quatriduo, vltima die illius quatridui mane, ad plura medietate suffragia, electus est Assistens Lusitaniæ P. Ludouicus Brandanus primo scrutinio, qui statim consuetum in ea re iuramentum ex Formulæ præscripto præstitit.

DECRETA
CONGREGATIONIS GENERALIS
DECIMÆ.

Ltimo die anni 1651. in quem indicta fuerat Congregatio, ad eligendum nouum Propositum Generalem, in locum P. Francisci Piccolominei 17. Iunij vita functi; cùm PP. Electores, qui conuenerant, duas tertias longè superarent; consultationem cum ijs habuit Vicarius Generalis P. Gosvvinus Nickel, an essent expectandi, qui breui sperabantur affuturi, Patres quinque Prouinciarum Castellanæ, Bœticæ, Toletanæ, Poloniæ, & Bohemiæ (nam de Lusitanis nulla spes erat) & visum est pluribus expectandum, differendumque Congregationis initium in diem 7 Ianuarij Annu 1652. quo dicti Patres, nonnullis exceptis omnes adfuerunt: prorogatum est tamen tempus electionis in diem 21. propter aliqua, quæ priùs discutere, ac definire necesse fuit in ordine ad electionem.

Dilatum initium Congregationis.

Dec.1. in M.S. Act.10.

Electio Generalis.

DIe igitur 21. Ianuarij, qui fuit Dominicus, & S. Agneti sacer, omnibus, quæ formula præscribit, ritè seruatis, ad plura medietate suffragia, electus est Præpositus Generalis R.P. Alexander Gottifredus Prouincialis Prouinciæ Romanæ, confecto, promulgatoque de more super ea re decreto à P. Vicario.

Dec.2. in M.S. Act.13.14.15.

Administratio bonorum

CVm expositum fuisset Congregationi, multa committi paupertati nostræ non satis consentanea in administratione bonorum, antequam nostri se ijs abdicent; censuit Congregatio, Patri Nostro impensè commendandam, prout etiam commendauit, executionem Decreti 17. Congregationis 7. circa renunciationem bonorum à nostris faciendam post vota Religionis simplicia: maximè verò illud, ne cuiquam permittatur suorum bonorum administratio, vel liber vsus, etiam eo tempore, quo dominium retinet. Commendauit insuper, vt renunciationis formulam recognosci curet, ijsque verbis concipi, vt, quantum fieri possit, artificia, vel effugia nulla prosint eludere volentibus obseruationem eorum, quæ Societas tam studiosè, tamque solicitè sibi cordi esse semper demonstrauit.

Dec.

Dec. 3. in M.S. Act. 16.

QVod dicitur in formula Congregationis Prouincialis §.7. electos ex ijs, qui in Congregatione locum non habuerunt, post electiones peractas, vocandos si commodè fieri poterit, vt Congregationi deinceps ad negotiorum tractationem intersint; censuit Congregatio intelligendum etiam de Substitutis. *Substituti in Congregatione Prouinciali.*

Dec. 4. in MS. Act. 17. 18.

CVm ob varia, quæ enumerata fuere, incommoda, petitum esset, vt Congregatio tempus cogendæ ad electionem noui Generalis Congregationi assignatum in 8. p. Const. c. 5. §. 2. prorogaret; Censuit hæc, per Constitutionem sufficienter prouisum, cùm prorogationem permittat, si forte necessitas eam postulauerit: huius tamen necessitatis examen Vicario, & Assistentibus pro tempore futuris ita commendandum esse; vt in dubio potiùs in partem affirmantem inclinent, quod & fecit. *Tempus cogendæ Congreg. gen.*

Dec. 5. in MS. Act. 20. 21.

VLtimo die quatridui ad electionem Assistentium indicti, qui fuit Februarij primus, electus est tertio scrutinio Assistens Italiæ P. Ioannes Aloysius Confalonerius, Rector Collegij Mediolanensis: Germaniæ primo scrutinio is, qui proximè officio defunctus fuerat, P. Gosvvinus Nickel: Galliæ secundo scrutinio P. Petrus Caszræus Pro- *Electio quatuor Assist. & Admonitoris.*

uincialis Campaniæ: Hiſpaniæ primo ſcrutinio P. Alphonſus Iannez Prouincialis Toletanæ: omnes ad plura medietate ſuffragia. Abſentibus Patribus Luſitanæ Prouinciæ, electionem proprij Aſſiſtentis Congregatio remiſit ad P. Noſtrum eo modo faciendam, quo extra Congregationem ſubſtituuntur Aſſiſtentes in locum demortuorum. Præſtito de more ab electis iuramento; vocati ſunt Secretarius Societatis, & Procuratores, qui ius habent ex formula ad electionem Admonitoris, & electus eſt primo ſcrutinio ad plura medietate ſuffragia P. Valentinus Mangionus.

Dec. 6. in M.S. Act. 23. 24.

Secretum in examinibus

PEtentibus aliquibus Prouincijs, deliberatum eſt, an qui ſuffragium ferunt de ſcholaſticis noſtris ſiue ad publicos actus admittendis, ſiue promouendis ad vlteriora ſtudia, ſicuti & Rectores, qui ſuffragantium vota excipiunt, adſtringi debeant iuramento ad ſecretum: & quàmuis Congregatio cenſuit, non eſſe adſtringendos; decreuit tamen, omnibus ſignificandum, ea de re per quàm ſeriò deliberatum eſſe, commendatumque Patri Noſtro, vt efficacibus remedijs ſeruari curet ſecretum huiuſmodi, & executioni mandari, quod præſcribitur Decreto 23. Congregationis 7. quo monentur Superiores, vt omni ſtudio inquirant in euulgationum auctores, compertoſque, pro rei graui-

ta-

tate, ac culpæ magnitudine, puniant, etiam vſque ad muneris priuationem.

Dec. 7. M.S. Act. 32.

SEruetur quod eſt in Conſt. p. 8. c. 6. L. D. vt in electione Secretarij Congregationis, & Aſſiſtentis electionis, duo antiquiores Profeſſi, vnà cùm Vicario, ſuffragia videant: idque addatur formulæ, cum ſe dabit occaſio. *Suffragia in electione Secretarij Congr. gen.*

Dec. 8. M.S. Act. 34.

COngregatio cenſuit, declarandum id, quod hactenus praxis obtinuerat, Vicarium Generalem habere omnem poteſtatem, & facultates ad gubernandam Societatem, quas habet Præpoſitus Generalis exceptis ijs, quæ in regulis officij Vicarij excepta ſunt, nec à poſterioribus deinde Congregationibus ſunt conceſſa: ac nominatim ad illius quoque intentionem dici debere ſacrum, quod dicitur ſingulis hebdomadis ad intentionem Præpoſiti Generalis. *Facultates Vicarij Generalis.*

Dec. 9. M.S. Act. 34. 35. 39.

SI contingat, eos, qui nominati ſunt Superiores à Generali defuncto, nondum intellecta ipſius morte, munus iniunctũ deprecari; Cenſuit Congregatio à Vicario, & Aſſiſtentibus ita audiendos, vt ſi probentur eorum rationes, nominati nullo Superiorum priuilegio fruantur, ſed maneant in ſtatu priſtino, donec ab electo Generali vel confirmetur nominatio, vel mutetur. *Superiores nominati à Generali defuncto.*

Quòd

Procuratores Indiarum.

Quòd ſi Procuratores Indiarum eſſent nominati ad officium v. g. Viſitatoris, vel Prouincialis extra Europam; ij non priuentur iure, quod habent veniendi ad Congregationes Generales, niſi adeò fuiſſet expreſſa voluntas Generalis circa ipſorum diſceſſum ex Europa, vt Decretum 36. Congregationis 9. locum haberet.

Dec. 10. M. S. Act. 35.

Præſes Congregationis generalis, moriente Vicario.

SI contingat, Vicarium è viuis decedere ante electionem Generalis, quando iam aduenerc. Electores omnes, vel duæ tertiæ illorum partes, ſiue inchoata Congregatio, ſeu nondum ſit; antiquiſſimus Aſſiſtentium debebit Congregationi, & electioni præeſſe, prout in caſu ferè ſimili præſcribitur in c. 5. §. 53. form. Congregationis Generalis.

Dec. 11. MS. Act. 35.

Reuiſores librorum.

OCcaſione aliquorum, quæ propoſita ſunt, ad Cenſores librorum in Prouincijs ſpectantia, Congregatio probauit iudicium Patrum ad hoc ſpecialiter deputatorum, decreuitque Primò Regulas Reuiſorum Generalium, quas iterum recognoſcendas curauit, & approbauit, Prouincijs omnibus communicandas. Secundo loco regulæ 15. quæ eſt vltima, reponendum, & ſeruandum quod ſequitur.

Qui deſignabuntur in Prouincijs ad cenſendos libros, qui fortè Romam non mittentur, ſuperiores Regulas habeant, ſeque per-

perinde, ac generales Romæ Reuisores, teneri sciant, vt, quæ in ijs continentur, cautiones omnes in libris examinandis obseruent: sed præcipuo quodam studio seruare conentur ea, quæ præscribuntur superioribus Regulis 6.7.8.9. Qui verò extra ordinem libros edendos à Prouinciali accipient; sic accipere debebunt; vt eorum Auctores id nesciant, quo maiori cum libertate, ac sinceritate iudicare de ijs possint. Omnes autem Reuisores suas censuras eidem Prouinciali tradent, qui eas Romam ad Generalem mittet: &, cùm respõsum acceperit, non permittet libros edi, donec illi certò constiterit emendata esse, quæ Generalis emendanda iudicauerit. Quòd si Prouincialis ipse aliquid edere volet; id non faciet, nisi consulto priùs Generali, seruatoque, quem ille præscripserit, ordine. Porrò à Censoribus examinari debebunt non solùm tractatus librorum, sed præambula etiam, ac præfationes, admonitiones, epistolæ liminares, atque ipsi etiam tituli, ne quidquam indiscussum edatur, omnesque offensionum causæ, quantum in nobis erit, præcidantur. Iam, si post correctionem contingeret, Auctorem aliquid addere, vel immutare, inscijs Superioribus, quod esset alicuius momenti; Superiores id seuerè, pro grauitate delicti, punire meminerint.

Dec. 12. MS. Act. 36.

Suffragia in Congregatione Prouinciali.

IN electionibus, quæ fiunt in Congregatione Prouinciali, videantur suffragia à Prouinciali, & Secretario, eritque hoc exprimendum in formula, quando recudetur. Et in vniuersum in eiusmodi Congregatione nulla sunt publicanda suffragia, quæ à duobus saltem visa non fuerint.

Dec. 13. MS. Act. 40.

Iudices de doctrina in Thesibus publicis.

CVm quæreretur, quid facto opus, si Iudices, qui intersunt publicis Theologiæ disputationibus, formare nequeant iudiciũ certum de sufficientia doctrinæ ad Professionem quatuor Votorum, siue id contingat ob frequentes nimis interlocutiones Professorum, siue ob defectum ex parte Argumentantium, siue alia simili ex causa; Censuit Congregatio, dandam in primis operam, ne similia vmquàm accidant, nimirum ita instituendo disputationes, & tales designando argumentantes, vt eiusmodi hæsitatio timeri nequeat. At si nihilominus contingat, vt vnus aut alter Iudicum non possit formare iudicium, nec ex reliquorum suffragijs res in alterutram partem possit definiri; tum Prouincialis substituat pariter vnum, aut alterum ex ijs, qui fortè disputationibus interfuerunt (*si* viri graues sint, & ad iudicandum idonei) vt iurati Iudicum loco suffragium ferant: *si* verò vel hi desint, vel nec ex horum sententia de sufficientia

do-

doctrinæ ſatis conſtet; quàm primùm ad examen recurrat, iuxta reſponſum aliàs datum à P. Franciſco Picolomineo piæ mem.

Dec. 14. M.S. Act. 49.

COngregatio annuendum cenſuit pio quorundam poſtulato, vt ſub finem Litaniarum poſt Orationem, Defende &c. adderetur Oratio, Deus, qui glorificantes te &c. in honorem SS. Ignatij, & Franciſci Xauerij.

Oratio de SS Ignatio, & Xauerio.

Dec. 15. MS. Act. 54.

CVm die 5. Martij P. Generalis incidiſſet in morbum, ex quo ſequuta eſt octaua poſt die, hoc eſt 12. eiuſdem menſis, inexpectata mors, omnibuſque luctuoſa, poſt exequias, iuxta formulam, præſide veterum Aſſiſtentium antiquiſſimo P. Fabritio Banfo (quod nullus eſſet nominatus Vicarius) indictum eſt biduum ad electionem noui Generalis: ſed cùm occaſione ſuperioris electionis dubitatum eſſet à quibuſdam, ſi contingeret plura fieri ſcrutinia, an non eſſet ad ſingula repetendum à ſingulis iuramentum; Congregatio declarandum cenſuit, prout præſenti decreto declarat, iuramentum primo ſcrutinio præmiſſum, complecti totam electionem, ac ligare iurantes, etiam pro ſequentibus ſcrutinijs, atq; hanc ſemper fuiſſe, & eſſe Societatis mentem.

Iuramentũ PP. Electorum in Congregatione generali.

Dec. 16. in MS. Act. 55.

Electio noui Generalis.

DIe 17. Martij, quæ fuit Dominica Passionis, omnibus, quæ formula præscribit, ritè seruatis, electus est ad plura medietate suffragia Præpositus Generalis R. P. Gosvvinus Nickel Assistens Germaniæ; & decretum electionis à Congregationis Præside promulgatum de more.

Dec. 17. MS. Act. 56. 57.

Confirmatio Assist. & Admonit.

CVm esset liberum Congregationi vel nuper electos Assistentes confirmare, vel nouos eligere; secreto scrutinio, paucis admodùm dissidentibus, censuit esse confirmandos: & vocatis dein ijs, qui ius habent ad electionem admonitoris, secreto pariter scrutinio, confirmatus est idem, qui priùs fuerat electus. Et cùm quæreretur, an Assistentes confirmati præstare denuò deberent iuramenta; Congregatio iudicauit, satis esse, si ratum haberent iam anteà præstitum, quod & fecerunt. Et quia nouus Assistens fuit eligendus pro Germania; vno die ad informationem concesso, electus est primo scrutinio P. Christophorus Schorrer Prouincialis Germaniæ superioris, statimque iuramentum præstitit in formula expressum.

Dec. 18. M.S. Act. 76.

Intercessiones externorum.

CVm duo fuissent Congregationi proposita, circa præceptum de non procurandis externorum intercessionibus, Primum,

mum, vt explicarentur verba illa Decreti 24. Congregationis 9. *Quæ liberam superioribus gubernationem non relinquunt*. Secundum, vt remedium tandem vniuersale, & efficax circà huiusmodi pestem pro tota Societate adhiberetur; In primis Congregatio censuit, prædicta verba interpretatione non indigere, cùm satis pateat, per illa prohiberi procuratas externorum intercessiones, quæ Superiores impediunt, aut saltem difficilem eorum reddunt gubernationem, quo minùs pro suo iudicio, & voluntate, iuxta institutum nostrum, de rebus, & personis sibi subiectis disponant. Deinde censuit, primam impositi à P. Mutio præcepti partem, de non procurandis externorum intercessionibus, aliquibus tantùm Prouincijs impositam, ad omnes Prouincias extendi debere suo decreto, prout de facto extendit, & confirmauit: cum ijs tamen cautionibus, quas adhibuerunt Congregationes 8. & 9.

Præceptum P. Mutij.

Index eorum, quæ continentur in Decretis VIII. IX. X. Congregationis Generalis.

Prior numerus Congregationem indicat, posterior Decretum.

Sub-

In-

Pro-

FINIS.